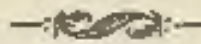

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி

இரண்டாம் பத்து

முதல்திருவாய்மொழி—வாயுத்திறை : ப்ரவேசம்

தஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

“மணிமுடி வானவர் கண்ணனேத் தன்னதோ ரணிபை” என்று நம்பியுடைய ஸௌவர்ப்பத்தை யும் வேண்டற்புண்டையும் அழகையும் அறுவந்திற்று பாண்டியலம்சலேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அறு கைவாராதொழிந்தும், இவ்வளவும்வர பகவத்குணங்கனிலே அவகாஷிதரூப் பிசைகவாலும் “அஞ்சிலைய மடநாசை” பிற்பேரலுமின்றியே தூதப்ரேஷணத்துக்கு ஆவல்லாதபடி தம்மைப்போலே எல்லாப்பதார்த்தங்களும் எம்பெருமானைப் பிடிந்து தோஷபடுதிறைவராக அறுவத்தித்துக் கவங்கி அத்தாலும் மிகவும் ஹிஷண்ணரான ஆழ்வார் தம்முடைய தனையை அத்யாபதேசத்தாலே அஞ்சிச் செய்கிறார்; எம்பெருமானோடே புணர்ந்து பிரிந்ததொரு பிராட்டி, மஹாந்தந்தகாரமான மத்தியராதாத் திலே தன் ஆற்றுகை கைகொடுக்கக் கடற்கரையோடு தோன்றினடியான க்ருஹோபவநத்திலே சென்று ராமலிச்சலேஷப்ரஸங்கத்திலே தம்முடைய தாயானமக்கு நீர்மிடுத்த மதல்யத்தை த்ருஷ்டபந்தமாப்ச் சொல்லும் இஹைபெருமானையும் பிராட்டியையும் போலன்றியே, எல்லாஸைகத்தில் அத்யபரமரான ஸகல பதார்த்தங்களும் தன்னையினாலே எம்பெருமானைப் பிடிந்து தோஷபடுதிறைவராகக் கொண்டு அவற்றி ண்டைய துக்காநுஸந்தநாதத்தாலும் தன்னுடைய துக்கம் இரட்டித்து துக்கிதர் துக்கிதரோடே கூடி ப்ரஸாதித்து தரிக்குமாபோலே அவற்றோடே ப்ரஸாதித்து தரிக்கிறார்.

பெரியவாச்சான்விள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்வம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்: இரண்டம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்வத்தில் களைபறித்தார்; மூன்றம்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்வவேஷம் பாகவத சேஷத்வபர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்வ மென்றார்; நாலம்பத்தால் - இப்படிப்பட்ட கைங்கர்வத்துக்கு விரோதி ஐச்வர்யகைவல்ய மென்றார்; அஞ்சம்பத்தால் - அந்த விரோதின்யம் போக்குவானும் அவனே பென்கிறார்; ஆறம்பத்தால் - விரோதி பிரஸை சீவணாவஸ்திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்; ஏழாம் பத்தால் - இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் தக்த்படந்யாயம்போலே எம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு ஹிஷண்ணராகிறார்; எட்டம்பத்தால் - “இப்படி ப்ரபந்ரா பிருக்கச்செய்தேயும் தக்த்படந்யாயம்போலே நம்மை விடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத் ரீயங்கனில் நசையருதுபடியாலே” என்று மார்த்து, அவற்றில் ஒருகையிலேயே பென்றார்; ஒன்பதாம்பத்தால் - இப்படி நசையற்றயின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்? என்று ஆதிசங்கை பண்ணை, “நான் வராயனன், ஸர்வசக்திபுத்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்துமுடிக்கிறேன்” என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம்பத்தால் - ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக் கண்டு திருமோகனிலே தங்குவேட்டையாக வந்து தங்கி இவர்க்கு - அர்ச்சிராதிக்கதியையபுங் காட்டி இவருடைய அபேக்ஷிதஸம்விதரணம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம் பத்தில் - முதல் திருவாய்மொழியில், "மணியை வானவர்களுக்களித்த தன்ன தோரணியை" என்று எம்பெருமைய சொல்லப்படுகின்றதும் வேண்டற்பாட்டையும் அருகையும் அநுஸந்தித்து பாற்புலம்சலேஷத்திலே ப்ரவருத்தாய் அது விட்டானமையாலே "லோகத்தில் பதனாத்தங்களுக்கும் தம்மோ பாதி ப்ராப்தியுண்டு" என்று அநுஸந்தித்திருக்கிறவராகையாலே அவற்றையும் பகவதஸாபத்தாலே நேரவு படுகிறவராக அநுஸந்திக்கும்படி அவஸந்தானவம் தம்முடைய தலையை அப்பாயிதேத்தாலே அருளிச் செய்கிறார்.

எம்பெருமானோடே கூலத்து பிரிந்தனொரு பிராட்டி, மஹாந்தகாரமான மத்த்வாரத்தாலே தன் ஆற்றலைய கைகொடுக்கக் கடந்தவரையோடே தோக்தீண்டியான ஒன்றுடைய லீலோத்பாசத்திலே புறப் பட்டு நாமவிசலேஷ ப்ரஸங்கத்தில் தங்களுடைய துரியாமைக்கு நீர்பிரித்த பதஸ்யத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லும் பிராட்டியும் இவர்களுக்கும் போலன்திகிலே, மிகவும் அவஸந்தானவாய்க் கண்ணாற்றுகண்ட பதார்த தங்கனெல்லாம் தன்னாப்போலே அவளைப் பிரித்து லோபுபடுகிறவராகக் கொண்டு, அவற்றினுடைய துக் கானுஸந்தனாத்நாலும் தன்னுடைய துக்கம் இரட்டித்து துக்கிதன் லை துக்கிதனோடு கூடி "ப்ராலாபை ரேவ தார்வதே" என்கிறபடியே அவற்றோடே கூதறிந்திரிகிறொருபிராட்டிபேச்சாலே தம்மலசைப்ப பேசுகிறார்; அஞ்சிறையடநாளை-அவதானெனலப்பத்திலே யதாமலோதம் அநுபவிக்கப்பெருத ஆற்றலமை; இங்கு அர்ச்சாவதாரத்திலே பதாமலோதம் அநுபவிக்கப்பெருத ஆற்றலமை; இவ்விஷயத்தில் ஏற்றமே யன்றிக்கே, அஞ்சிறையடநாளை தொடங்கி பகவத்குணங்களை இவ்வளவும் அவகாலித்த ஏற்றத்தாலும் ஆற்றலமை மிக்கிருக்கக்கடவது; அங்கு - ஹதுவிட ஆக்பெற்றார்; இங்கு - எம்மாரும் இவ்வளவான நாலையாலே தூதுவிடவும் ஆக்பெற்றிரார். நாளாயாகிப் பெருத்திருக்கையும், காற்றுகில் ஸஞ்சரிக்கையும முதலான ஸ்வபாவங்கள் இவற்றுக்கு வியதமென்று அறியாதே. "வ்யதிரோகத்திலே சேதநாசேதந விபாகமற ஆற்றலமையை விவரிக்கவல்ல விஷயம்" என்னுமந்தை புத்திபண்ணி அவற்றுக்குமாக வெறுக்கிறார்; "அபிவ்ருஷா" பரிமலா: ஸபுஷ்பாங்குரகோகா:; விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸைகர்சிதா:; உபதந்தோதகா நத்ய. பஸ்வலாமி ஸராய்ஸிசே, பரிசுஷ்பலாசாமி வலாஷ்பலாசாமிச". பட்டுத்தோறும் 'எம்மேபோல்' என்கிறது - இவற்றுக்குத் தனித்தனியுண்டான ஆற்றலமை இவர்க்கு ஒருவகைக்கும் போகும்த்தனை பெருகக்கடவது.

நம்பின்னை திருவாய்மலர்ந்தருளி வடக்குத்திருவிதிப்பின்னை பட்டோலை கொண்டருளின நடு முப்பத்தாருயிர்ப்படி.

முதற்பத்தால் பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்; இரண்டாம் பத்தால் அந்தக்கைங்கர்யத்தில் கலைபறுத்தார்; மூன்றம்பத்தால் விரோதிகழிந்த கைங்கர்ய வெஷம் பாகவததேஷத்தவ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்; நாலாம்பத்தால் இப்படிப் பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐசுவர்ய கைவல்ய மென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் அந்த விரோதியைப் போக்குவானும் அவனே யென்றார்; ஆறம்பத்தால் விரோதிரைசைலைனாவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்; ஏழாம்பத்தால் இப்படிப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணப்புக்கவிடத்திலும் தத்தப்படவ்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிற படிபைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம்பத்தால் 'இப்படி ப்ரபங்கரா சிருக்கச்செய்தேபும் தத்தபடவ்யாயம்போலே கம்மைவிடாதே அநுவர்த்திக்கிறதுமம்முடைய ஆதமாதீபங்களில் மகசையுத படியாலே' என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒருகையில்லை பென்யிறார்; ஒன்பதாம் பத்தால் 'இப்படி நகையற்றபின்பும் ரக்ஷிவாதொழிவானென' என்று அதிசங்கையண்ண, 'வான் வாராயணன், ஸர்வசத்தியுத்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேகிதங்களும் செய்து முடிக்கிறேன்' என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய சேனாத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம் பத்தால் ஆழங்குடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகரிலே தங்குவோட்டையாக வந்து தக்கி, இவர்க்கு அர்ச்சிராதித்தியையும் காட்டி, இவருடைய அபேஷிதஸம்விதானம் பண்ணிப்படியை அருளிச்செய்கிறார்.

சீழில் திருவாய்மொழியிலே *மணியை வானவர்கண்ணைத் தன்னதோரணியை* என்று - ஸௌலப்பயத்தையும், மேன்மையையும், வடிவமறையும் சொல்லிற்று; இவையோ ரொன்றே போருமிதே மேல்வீழப்பண்ணுகைக்கு; இவ்வளவன்றிக்கே இவை மூன்றும் குறை வற்ற விஷயமானால் அநுபவியாதிருக்கப் போகாதிதே; இவ்விஷயத்தை இப்போதே அநுப விக்கவேண்டும்* என்று பாறைய ஸம்ச்சேஷாபேசைப் பிறத்தது; அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் பெருமையாலே பிறந்த அவஸாதாதிசயத்தை, எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து ஆற்றாமையாலே நோவுபடுகிறு னொரு பிராட்டி, ஆற்றாமை கைகொடுக்க விலோத்யாதத்திலே புறப்பட்டு, அங்கேவாத்திற்கிற பதார்த்தங்களைக் கண்டு, அவையுமெல்லாம் பகவத லாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிற பாகரத் தாலே பேசுகிறார். *அஞ்சிறையமடகாரையிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். அதுக்கு அடியென்? என்னில்: *பெருமில்ல வடந்தலல்லாப்போதயர்ப்பிலைவற்றுவன்* என்று அவதாரத்திலே அநுபவிக்கக் கோலிப் பெருத்தாகையாலே, *அது ஒருகாலத்திலே, நாம் பிற்பாடராகை* என்று ஆறலாம்; இது அங்ஙனன்றிக்கே; அவதாரத்தில், பிற்பாடர்க்கும் இழக்க வேண்டாதபடி முகங்கொடுக்கைக்கு நிற்கிற விடயமே உகந்தருளின நிலங்கள்: *நம்பியைத் தென்குறுங்குடியின்ற* என்று உகந்தருளின சிலத்திலே அநுபவிக்க ஆசைப் பட்டுப் பெருமையாலே வந்த ஆற்றாமை யாகையாலே இது கனத்திருக்கும். *அஞ்சிறைய மடகாரையில் தூது விடுகைக்குத் தர்ப்பு உண்டாயிற்று; இதில் அங்குத் தூதுவிட்டவையும் நோவுபடுகிறவாக அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிறார். அநுபவிக்கிற இவர்தம்படி யாலும் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஆற்றாமை கனத்திருக்கும்; பத்துடைபடியவர்க்கு முன்பு அவ்விஷயத்தை அநுபவித்துப் பிரிந்தவனவாலுள்ள ஆற்றாமையிதே அதிலுள்ளது; அஞ் சிறையமடகாரைக்குப் பின்பு இவ்வளவும் வர அவனுடைய குணங்களை அநுபவித்துப் பிரிந்த பிரிவாகையாலே ஆற்றாமையையும் கனத்திருக்கும் இதில்; பயிலப்பயிலவிறே இனிதாயிருப் பது இவ்விஷயம்.

நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், அன்றிலாகில் வாயலகு நெய்ந்தவாதே கதறுகை யும், கடலாகில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரிபாதபடி கூப்பிடுகையும், காற்றாகில் ஸதகதையாய்த் தீரிகையும், மேகமாகில் நீராய் இற்றிற்றுவிழுகையும், சந்திரனாகில் தேய்வது வனருவதாகக் கடவதென்றும், தமஸ்ஸாகில் பதார்த்ததர்சகம் பண்ண வொட்டாதென்றும், கழிபாகில் ஆலையாய் முகமாய் ஏறுவது வடிவதாகக் கடவதென்றும்; வினக்காகில் இற்றிற்று எரியக்கடவ தென்றும், இவற்றுக்கு இவை க்யதஸ்வபாவமென்று அறியாதே, இவைபெல் லாம் தம்மைப்போலே பகவத்சிவிலேஷத்தாலே வ்யஸரப்படுகிறவவாகக் கொண்டு, அவற் றுக்கு மாகத் தான் அநுசோதிக்கிறார்.

இத்திருவாய்மொழியால், இளையபெருமானிற் காட்டில் இவர்க்கு உண்டான வ்யால் குத்தி சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில், - மதஸ்யத்துக்கு ஜலம் தாரகமாக அறுதியிட்டார் அவர்; இவர் அந்த மதஸ்யத்தோடு ஜலத்தோடு தம்மோடு வாசியற பகவத்குணங்களே தாரக மென்றிருக்கிறார். ஆகையாலே, துக்ஷிதனாயிருப்பார் தங்கனோடு ஸமதுக்கினைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு விட்டு கூப்பிட்டு ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்குமாபோலே, இவனும் கண்ணுக்கிலங்கான பதார்த்தங்களைல்லாவற்றோடும் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு விட்டு *கீ பட்டதோ நான் பட்டதோ* என்று கூப்பிடுகிறுளாயிருக்கிறது: *அபி வ்ருஷா: பரிர்ணா:ச* என்னுமாபோலே சேதவாசேதந விபாகமற நோவுபடுத்த வற்றையிறே இவன் பிரிந்த விஷயத்தா விருப்பது. *உபத்யோதன நத்ய. பல்லக்ஷி ணாஸ்ஸி ச* என்று ஆறுகளோடு சிறு குழிகளோடு பெருக்குழிகளோடு வாசியற, கரையருகஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி ராமவிரஹத்தாலே கொதித்ததிறே. *பரிசுஷ்கபணாசாநி வஸந்யபணாசிச* என்று சிறுகாட்டோடு பெருக்காட்டோடு வாசியற, விரஹாக்கி கொளுத்திற்று. பெருமான் *ஸீதே ம்ருதஸ்தே க்ஷகா: சித்ரா ஹீநோஸி க்ஷ்மணா* என்று ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு விட்டு கூப்பிட்டாப் போலே கூப்பிடுகிறார் இங்கு.

வாயுந்திரையும்கூடும் கானல்மடநாயகம்!*

அடியுமாயும்கூடும் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால்*

நோயும்பயலும்பயம் நீதாயுமேயேபோல்*

நீயுந்திருமாலால் தெஞ்சங்கோட்டப்பட்டாயே.

(1)

ஐ.—முதற்பாட்டில், ஆயிஷார்த்தமாக ஏகாஓர் சிந்தமாயிருக்கிற தொரு நாயகையைக் கண்டு தன்னைப்போலே எம்பெருமானாலே அஃற்றாத சித்தையாயிருக்கிறதாகக் கொண்டு, ஐயோ! நீயும் இங்ஙனே மட்டையாகாதே யென்றேறாள்.

[வாயு என்று தொடங்கி] - வருகிற திரையன் தலைமேலேபோக, அத்தால் வந்த துக்கபரிபவம் களைப் பொறுத்திருக்கிற தெய்வத்தில்தான் நாயகம்! என்றானடைய மயலந்ததிலே உறங்காத தாயும் உறங்காமையே மயலாமலானா தேவலோகமும் உறங்கக்கூடியனும் நீ உறங்குகிறினை. [நோயும் என்று தொடங்கி] - விநாஸம்மலநமும் அத்தால் வந்த வேறுபாடும் மிகவும் அபிபலிக்க எம்மைப்போலே நீயும் மறந்தன் மலமாளமலமானாலே நெஞ்சு மறியுண்டாயோ?

இ.—முதற்பாட்டில், தான் இருக்கிற கடற்கரையிலே ஆயிஷார்த்தமாக இருக்கிற தொரு நாயகையைக் கண்டு, நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்தே அகப்பட்டாயாகாதே யென்றேறாள்.

[வாயுந்திரையும்கூடும்] - வாய்கை - கிட்டாமக; உருகை - மெலேமேலே போகை. “அநோகடம்பீர் குறம்ப வகடாடலோடி” இதுபாதி. மலைபோலே வருகிற திரையனாம் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி தன் ஆரீஷம் கிட்டடுத்தையும் போதேயிருக்கை; தன் காயகஞ் சுவையுமே நினைத்து இவ்வருகுண்டானது:க்க பரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கிற இதுப்புக்குப் போலியாக நினைத்திருந்தான். பகவத் தம்பாயகார் இருக்குமா போலேயிருக்கும். “கிரியோ வர்ஷதாராபி:” - [காணம்] - வெய்தல்விதம். பிரித்தார்திரங்குமிடம் வெய்தல் விதம்; அத்தாலும் தன் ஆற்றாமம் அவற்றக்கு முன்டென் திருக்கிறான். வெய்தலுக்கு பூதம் ஐயம். கூடுமிடம் குறிஞ்சி; பூதம் ஆகாசம். பிரியுமிடம் பாலை; பூதம் தேஜஸ்ஸு. ஊடலுக்கு லத்தானம் மருதம்; பூதம் வாயு [மடநாயகம்] - மடம்பம் - பற்றிற்று விடாதேயொழுகை. கராமணிகள், வாகங்கமும்பண்ணிப் பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு “தாஸிகர்” என்னும்படி திரியாநிற்பார்களிறே பரவிரம்மை பள்ளத்திற்குச் செப்தே; அப்படியே தான் நினைத்த ஆயிஷம் கிட்டடுத்தையும் கூடாத்தாம்பங்கள் மேலிட்டாலும் அநாதரித்திருக்கை. [ஆயம்] - என்னைப்பெற்றதே யாய்கை உறங்காத தாயும். [அமருகைத் துஞ்சிலும்] - லத்தையே பிரித்து உறங்கமின்றியே விருக்கிற சித்தையாலிகளும் உறங்கிலும். நாயகானவன் “பதிஸம்யோகஸு”ஸம் வயோ ந்ருஷ்டவாச மேயிதா, சித்தாரணவகத: பரம் காலஸாதாபலயோபதா:” என்விறபடியே ஸத்ருசுவரணத் தேடியுறங்கான் முன்பு; விரலுவலஸந்தாலே உறங்கான் பின்பு. [துஞ்சாயால்] - கூடாதுகூடலும், நீ இம்மையோடுகை பொருத்துகிறினை [நோயும் பயலும்பயம்] - விரலுவலஸதையும் அத்தால் வந்த மலவாள்பயம். அதினுடைய வெருப்பையும் தன்னுடைய மலவாள்பயத்துக்குப் போலியாக நினைக்கிறான். [நீதாயு] - விஷமேறினப்போலே உடம்பிலே ஊர் [எம் மேலோல்] - வருகிற துக்கபரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கையாலும்; மலவாள்பயத்தாலும் என்னைப்போலே இரானின்று! [நீயும்] - இச்சேஷ படுகைக்கு நானொருத்தியும் அகையாதோ? மருதுபாக்குறியான நீயும். “தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்” என்றிருக்கமாட்டாமகக்கு இதுவதும் ஒத்தோமோ? [திருமாலால்] - மைந்தனை மலமால் மலமலானையே நீயும் இத்தது? தாயையும் தம்பாயுமே நீயும் பிரித்தது? [நெஞ்சங்கோட்டப்பட்டாயே] - நெஞ்சுமறியுண்டாயாகாதே? தோற்புண வந்திக்கே மறுபாடுருவ நோவு பட்டாயாகாதே?

ஈ.—முதற்பாட்டு—பிரித்தார் இரக்குகது வெய்தல்விதத்திலே வாகையாலே, கடற் கரைச் சேரிகையப்பற்ற இவன் பிரிவுக்கிரங்கி விருக்கச்செப்தே, அங்கே ஆயிஷார்த்தமாக அவதாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதொரு நாயக கண்ணுக்கு இலக்காக, அதினுடம்பிலே வெருப்பைக் கண்டு, அதுவுத் தன்னைப்போலே பிரிவாற்றாமையாலே வந்த மலவாள்பயத்

தோடு யிருக்கிறதாகக்கொண்டு; பாலியேன், நீயும் என் அகப்பட்ட விஷயத்திலே அகப் பட்டு நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே பென்கொன்.

[வாயுத்திரையுக்குப்] வாய்கை — சிட்டுகை. பெரியமலைபோலே வந்து விட்டுக்கிற திரைகள் மேலே தாலியபோகாதினாலும் நினைத்தது கைப்புருமனவும் சலியாதே யிருக்கு மாயிற்று. பகவத் தந்தையாய் இரக்குமாபோலே யிருக்கும். *தலைகடல்நீர் குழர்ப வகடா யோடி யாலவானுரீஞ்ச முதுகில் மலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருப்பார்க்குப் போலியாயிராதின்றது. அலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருக்கிற இதுவும். *கிரவே ல்லதாராயி ன்றல்யாநாந விய்யது: - அபிய்யநாந வ்யஸைந பதாநீதோஷஜ சேதல: என்று சொல்லக்கடவதிறே. கிரந்தரமாக வர்ஷதாரைகள் விழாநிற்கச் செயதேயும் மலைகள் சலியாதே நின்றன: என்போலேபென்றால் - 'ஸ்ரவேச்சுரணே ரஷுதன்' என்றிருப்பார் தாபத்ரயங்களால்வந்த வ்யஸைநங்களுக்கு இடையாதேயிருக்குமாபோலே. வந்துவிட்டுக்கிற திரைகளாகிநின்றன காணலிலே - செய்தல்லத்திலே யிருக்கிற மடநாராயி யாகங்களும் பண்ணிப் பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு 'தார்பிகர்' என்னும்படி திரியாதீர்பர்களிறே பர ஹிம்ஸை பண்ணுகிறகச் செய்தே க்ராமணிகள்: அப்படியே கூ-த்ரமதஸ்யங்கள் வந்தாலும் அநாதரித்திருக்குமாயிற்று நினைத்தது கைப்புருமனவும்; பற்றிற்று விடாதொழிகையிறே - மடப்பமாவது. [ஆயும்] என்பிறப்பே பிடித்து உறங்காத தாயும் உறங்கிலும். [அமருல குந்துஞ்சிலும்] தங்கன்ஸத்தைபே பிடித்து உறங்காத சித்யஸூரிகள் உறங்கிலும் நீ உறங்கு கிறீலை. இவளைப் பெற்ற தாய்க்கு உறக்கயின்றிடுவே யொழியானென்றே என்னின்—முன்பெல் லாம் 'இவளுக்கு ஸ்த்ருசுராயிருப்பா னொருவனைப் பெற்றதக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே' என்று கண்ணுறங்காதது, பின்பு காயகளைப் பிரித்து இவள் கோவு படுக்கிப் படியைச் சுண்டு, அத் தாலே கண்ணுறங்காதது; *பதிஸம்யோகஸுஸம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா, சிந்தாரணவ கத: என்றாவிறே பிராட்டி. 'ஒரு உபக்கந்தத்திலே கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து நோக்கில் நோக்கலாய், இவ்ளையாடில் மெடயாதுபடியான் பருவமாய் இராதின்றது, இவளுக்கு கிடாயிருப்பாநொருவனைப் பெற்று அவன்கையில் காட்டிக்கொடுத்தோமாக வல்லோமே' என்று - எங்களைவர் சிந்தாரணவகதரானு ரென்றுவிறே பிராட்டி. அப்படியேயிறே இவளைப்பெற்ற தாயாரும் கண்ணுறங்காதே படுப்படி. அகிமீஅராய் ஸ்தாதர்சனம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே சித்யஸூரிகளுக்கும்தானே சித்தர யில்கூபே. [தோயும் பயலைமையும்] மாநஸ்யபதையும். அத்தசலேவந்த வைவரண்யமும் தன்பக்கலிலே கண்கையாலே அவ்விரண்டும் அதுக்கு உண்டென்றிருக்கிறான். [மீதார] விஷமேறினாப்போலே உடம்பிலே பர்க்க. [எம்மேபோல்] இப்படி க்லேசப்படுகைக்கு னானொருத்தியு மென்றிருத்தேன்; நீயும் என்னைப்போலே யாவதே? து:க்கபரீபவங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியாலும், கைவரண் யத்தாலும், என்னைப்போலே யிராதின்றாய். [நீயும்] விதாதுவாஸம் பொறுக்கமாட்டாதமார்த் தவத்தையுடைய நீயும்; *தந்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்* என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ? [திருமானால் நெஞ்சம் கொட்பட்டாயே] மாநஸ்யபதையும் வைவரண்யமும் இருந்தபடி கண்டேனுக்கு, நீயும் என் அகப்பட்டதுறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே. *மைந்தனை மலரான்மணவாளையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [நெஞ்சம்கொட்பட்டாயே] நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே. தோற்புரையன்றியே, மறுபாடுருவ கொட்ப்பற்றிலே னோவு பட்டாயாகாதே.

கொட்பட்டசிந்தைமையாய்ப் கூர்வாயவன்றிலே!*

சேட்பட்டயாமங்கள் சோநிரங்குதியால்*

ஆட்பட்டவெம்மேபோல் நீயுமரவணையால்*

தாட்பட்டதண்டுழாய்த் தாமங்காருற்றுவே.

(2)

ஒ.—இரண்டாம்பத்து, விக்கிஷ்டமான அன்றிவினாபத தானுத்தாயைக் கேட்டு அத் தைக்குறித்து கேட்குகிறான்.

[கோட்பட்ட என்று தொடங்கி] - அபஹ்ருதமான நெஞ்சையுடையவாய், கேட்டார்க்கும் பிழைக்கவொண்ணாதபடி தாருணத்தவநியையுடைய அன்றிலே! அறதெழும் சமயங்கள் படுக்கையிற் சேராதே கண்டார்க்கு தயநியமாய்ப்படி நோவுபடாதின்றும். [ஆட்பட்ட என்று தொடங்கி] - அடியைச் சுவட்டிலே அகப்பட்டு எங்கனோபோலே துக்கம் பொறுக்கமாட்டாத நீயும், பெரிமனோடும்பொருளும் தானும் கூடத் திருவனையெனவே கண் வளர்ந்தருளுமிடத்தில் அந்தரங்கஸௌவயை ஆசைப்பட்டு இங்ஙனே படுகொடுவே.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், விச்சேஷித்து வந்திக்கிற அன்றிலினுடைய தாருணத்தவநியைக் கேட்டு அதனைக்குறித்து வெறுக்கிறான்.

[கோட்பட்ட சிந்தையையாய்] - காணிக்கப்பட்ட மனஸையுடையவாய், அபஹ்ருதமான சித்தத்தை யுடையவாய். [கூர்வாயவன்றிலே] - "அபஹ்ருதமான மனஸ்ஸு" என்று அறிந்தபடி எங்ஙனையென்றால்: - இதிள்பேச்சு அடியற்றிருக்கையாலே தோற்றியிருக்கிறது. கூர்த்த வாயையுடைய வெள்ளுதல்: வாயென்று - வார்த்தையாய், தனிக்குப்பாருடைய நெஞ்சை ஈரும் பேச்சையுடைய வெள்ளுதல். [சேட்பட்டயாமங்கள்] - ஷெஷ சாமங்கள். ராத்ரி நெடுகுடைகையன்றிக்கே, ராத்ர்வயவவங்கள் தான் நெடிதாகை. [சேராது] - படுக்கையிற் சேராதே. [இரங்குதியால்] - படுக்கையிலே சேராதொழிந் தாலும் தரிப்போடே யிருக்கலாமிறே. சிதிலமான நெஞ்சையுடைய பாகாவின்றாய். ஆட்பட்ட எம்மேபோல்] - ஐச்வர்யம், ஆத்மராப்தி என்கிற இவ்வளவன்றிக்கே, பராப்திபலமான தாஸ்ய பரிமளத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [நீயும்] - என்னைப்போலே "பதிம்விச்வஸ்ய" "பஸ்யஸ்மி", "தஸ்யஸ்ய ஆத்மா பதவித்தம் விதித்வா நகர்மஸூ விப்பதே பாபகேச" என்கிறபடியே வேதாந்த வானஸைபரதம், மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றுத் துயரதுகடாடி தொழுதெழுதுவதல், இசைவ யொன்று வின்றிக்கேயிருக்க, நீ கோவுபடுவதே! இதுக்கோர் அதிகாரி நியதியின்றிக்கே யிருத்தது! [அரவணையான் தாட்பட்ட தண்டொழாய்த்தாமம்] - படுக்கையைச் சொல்லுகையாலும், "திருமாலால்" என்று கீழே சொல்லுகையாலும் படுக்கையிலே இருவருங்கூடன சோதலியிலே அந்தரங்கஸௌவயையோ ஆசைப் பட்டது? [தாட்பட்ட தண்டொழாய்த்தாமம்] - கடர்முடிமேல் துழாய்பொழிய, அவர்களிருவரும் கூடித் துடைத்த தானியமேல் துழாயையோ ஆசைப்பட்டது? தாமம் - னான். [காமுற்றயே] - ஸங்கத்தனயில் விட்டியாகாதே, "ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:" என்னுமளவு ஆசைப்பட்டாயாகாதே?

சுடு.—இரண்டாம்பாட்டு—இப்படி நானையப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லா நிற்கச் செய்தே, அருகே சின்ற பணியிலே தங்கின அன்றிலானது வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே உபயித்தது; இதிலுடைய ஆர்த்தத்தவநியைக் கேட்டு, 'பாவியேன், நீயும் என்னைப்போலே அகப்பட்டாயாகாதே? என்கிறார்:

[கோட்பட்ட சிந்தையையாய்] அபஹ்ருதமான ஹ்ருதயத்தை யுடையவாய்: "அபஹ்ருதமான மனஸ்ஸு" என்று அறிந்தபடி என்? என்றால்:—அதினுடைய அடியற்ற த்தவநிதான் 'நெஞ்சிழந்தது' என்றுதோற்ற சின்றதுகாணும் இவனுக்கு. [கூர்வாயவன்றிலே]- தனிவரர யிருப்பாரை இருதுண்டமாக இடவகல் தவநியாயிற்று. [கூர்வாய்] - வாயென்று - வார்த்தை. அன்றியே, கூர்த்த வாயலையுடைய என்னுதல். [சேட்பட்டயாமங்கள்] ராத்ர்வாய் நெடுகுடை யன்றிக்கே, யாமங்கள் தோறும் நெடுகாசின்றதாயிற்று. [சேராதிரங்குதியால்] நெடுகுடை யாமங்களில் படுக்கையிற் சேராதொழிந்தாலும் தரிக்கலா மிறே. அவ்ஙனே செய்யாதே சித்தியாகாவின்றாய். [ஆட்பட்ட எம்மேபோல்] நெஞ்சு பறியுண்டு படுக்கையிலுஞ் சேராதே நோவுபடுகைக்கு என்னைப் போலே நீயும் அவன் திருவடி களில் தாஸ்யபரிமளத்தலையாகாதே அகப்பட்டது. [நீயும்] நாட்டாரில் வ்யாக்ருத்தமாகப் போந்திருக்கிற நீயும். "பதிம் விச்வஸ்ய" பஸ்யஸ்மி" என்று ஒதினுயல்கில். மயர்வறமதிநலம் பெற்றுயல்கில் - வந்தனை உட்புகாத நீயும் இப்படியாவதே! [அரவணையான் இங்ஙனா] - "திரு மாலால்" என்றதிறே கீழே, இருவருமானும் இருப்பது படுக்கையிலேயா யிருக்குமே; அவனும் அவருமாய்த் துடைத்த திருத்தமாய்மகை பெறவேண்டும்' என்று அதனையோ

நீயும் ஆசைப்பட்டது? [தாள்பட்ட தன்னுழாய்த்தாமம்] *கடச்முடிமேல் துழாயொழிய,
அவர்களிருவரும் கடந் துடைத்த துழாயையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? புழுதிலே நோய்த்
தெடுந்தாப்போலே பரிமளத்திலே தெரியுமே, கலம்பகன் காறுமே. “தாளினை மேலணி
தண்ணாந்துழாய்” என்றிறே தான் இடப்பது. தாமம் - ஒளியும், மாலையும். [காமுற்றோயே]
ஸங்கத்தளவிலே நீன்றிலையாகாதே, பெறில் ஜீவித்தல் பெருவிடில் முடிதலான் அவஸ்த்தையை
ப்ராபித்தாயாகாதே.

காமுற்றகையறவோடு எல்லையிராப்பகல்*

நீமுற்றக்கண்டுகிலாய் நெஞ்சருகியேங்குதியால்*

நீமுற்றத்தென்விலங்கை ஊட்டினுன்தான்நயந்த*

யாமுற்றதுற்றோயே? வாழிகளைகடலே.

(3)

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், கோஷிக்கிற கடலைக் கண்டு, ‘ஐயோ! நீயும் ராமகுணத்திலே அகப்பட்டு
நான்பட்டதே பட்டாயாகாதே!’ என்கிறான்.

[காமுற்ற கையறவோடு] - ஆசைப்பட்ட பொருள் பெறுமையால் வந்த வயலநுத்தோடே; எல்லே
யென்று - தொழில் ஸம்போதிக்குமாயோலே துணையாகையாலே அதனை ஸம்போதிக்கிறான். [இரா
வென்று தொடங்கி] - உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலோடு உறங்குமைக்குக் கண்ட இரவோடு வாசிப்பின்
நிக்கே ஒருகாலும் உறங்குகிறீலை; ஸ்ருதயம் சித்திமயத் தரிப்பின்றிபெ ஏங்காநின்றாய். [நீமுற்ற
என்று மெலிக்கு] - அகந் திருஷ்டமாய்படியாக லங்கையை விருத்திப் பெருமாளுடைய திருவடிகளை
ஆசைப்பட்ட நாங்கள் பட்டதே பட்டாயன்றே? முற்றவென்று - லங்கையெல்லென்பென்றுமாம்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், கோஷிக்கிற கடலைக் கண்டு, ‘நீயும் ராமகுணத்திலே அகப்பட்டு நான்
பட்டது பட்டாயாகாதே!’ என்கிறான்.

[காமுற்ற கையறவோடு] - ஆசைப்பட்ட பொருள் எனப்பொருளாமையாலே வந்த இழவோடே.
காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கே பிடுக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தளக்கு உண்டாகையாலே
அதுயித்துச் சொல்லுகிறான். [எல்லே] - “ஒதழும் நாறு முறங்காதிருந்தேனே” என்று உறங்காமைக்குக்
கூட்டாகையாலே, “வாராய்” என்று ஸம்போதமாதம்; “என்னே” என்று ஆச்சரியமாதல். [இராப்பகல்
முற்ற நீ கண்ட துலியாய்] - உறங்கக்கண்ட இரவோடு, விழித்திருக்கக்கண்ட பகலோடு வரசியற
உறங்குகிறீலை. [நீ] - உன் காமப்பிரபமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? [நெஞ்சருகியேங்குதியால்] - கண்
உறங்காதேவொழிந்தால், நெஞ்சு சித்திமயாகதொழிதல், வாய்விட்டுக்கூப்பிடுதல்தான் பெற்றதோ?
[எங்குதியால்] - ஏங்காநின்றாய். [நீமுற்ற இதுயாதி] - அக்ரிவயிறு நிறைய ஊட்டினு னென்னுதல்.
இவங்கையை முற்றத் தீயூட்டினு னென்னுதல். ‘ஒருத்தியைப்பெறுகைக்கு மாரீனிலே அம்பெற்றவன்,
அவளுடைய அந்துபுரபரத்துக்கு உதவானோ?’ என்று நீயும் ஆசைப்பட்டாயோ? [தாள்வந்தயாமுற்ற
துற்றோ] - அவன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்டு நான் பட்டது பட்டாயோ? தான் வயந்தாரோடு தோள்
வயந்தாரோடு வாசியிடுக. அவனுடைய ப்ரணயிதல் குணத்திலேயோ நீயும் அகப்பட்டது? [வாழி] -
வாழ்ந்திடுக. எல்லாருக்கும் தாரகமான உன்னுடைய அவஸாதம் நீங்குக. [களைகடலே] - வாய்விட்டுக்
கூப்பிடமாட்டாதே விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறாயாகாதே; சப்திக்கிற கடலே! என்னவுமாம்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு—அன்றிலிதுடைய தீதவரிக்கு இடைத்திருக்கிறவளவிலே
கடலென்றொரு மஹாதத்த்வமாய், அது தன்காம்பிரபமெல்லாம் இழந்து கரையிலே வருவது
கரைபேரமாட்டாதே உன்னேவிழுவதாய், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுக் தெரிபாதபடி
ஊமைக் கூடாதுக் கூப்பிடுவதாதிற படியைக் கண்டு, ‘பாடியேன், நீயும் ராமகுணத்தில்
அகப்பட்டு நான்பட்டது பட்டாயாகாதே!’ என்கிறான்.

“காமுற்றகையறவோடு கெஞ்சருநி யேங்குதியால்” என்று அவ்வயம். [காமுற்றகையறவோடு] ஆசைப்பட்ட பொருளிழுவோடே. கைத்து என்றது—பொருள். ஆசைப்பட்ட பொருள் கையுறாமைவால் வந்த இழவோடே. காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கீன்றிக்கேயிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்கு உண்டாகையாலே, “இதுக்குமுண்டு” என்று அநுபீதிதுச் சொல்லுகிறான். [எல்லே] இரவோடு பசுவோடு வாசியறக் கதறுகிறபடிபைக் கண்டு, தன் படிக்குப் பொலியாயிருக்கையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாபோலே ஸம்போதிக்கிறான் சிறையுறவுபோலே: “ஓதமும் நானு முதல்கா திருந்தேனே” என்னக் கடவதிறே. அன்றிக்கே, எல்லே என்றது - என்னே என்று ஆச்சர்யமாகத். [இரப்பகல் நீ முற்றக் கண்டாயிலாய்] உறங்கக் கண்ட இரவுக்கும், உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலுக்கும் உறங்கல் ஒருவாசி கண்டிலோம்! [நீ] உன் காமபீர்யமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? [கெஞ்சருநி யேங்குதியால்] உறக்கமின்றிக்கே யொழிந்தால் கெஞ்சுதான் அழியாதிருக்கப்பெற்றதோ? (பேற்றுக்கேற்ற) நெஞ்சுமிற்று கூப்பிடாவின்றாய். [நீ முற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] பாலியேன், பரத் வத்திலே ஆசைப்பட மாட்டிற்றல்லையாகாதே, ப்ரணயிச்சிரதம் பொறுக்க மாட்டாத சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாகாதே நீயும் ஆசைப்பட்டது. தென்னிலங்கை முற்றத் தீபூட்டினான். விபிகுண குருவரம் லங்கைக்குள் அன்றுபோலே, அவன் அவர்களுக்குக் கூட்டில்லாதாப் போலே, அவனாகமும் அவர்களுக்கும் கூட்டில்லையானும்; அவனாகம் - தானேயேயேயே. அன்றிக்கே, [நீ முற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] ராவணபயத்தாலே முன்பு அரைவயிராக ஜிவந்த அகநீ, “ஒன்னெரி மண்டியுண்ண” என்கிறபடியே வயிறு சிறைய உண்டு ஜீவிக்கப் பெற்றதாயிற்று பெருமானை அண்ணகொண்ட பஸத்தாலே: “செந்தியுண்டு தேக்கிட்டதே” என்னக் கடவதிறே. [தான்வந்த வாமுற்றதுற்குயோ] பரம்பரணையான சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவடிக்கை ஆசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகாதேயும். தாளவந்தாரோடு நோன் கவந்தாரோடு வாசியறவாதே க்லைசப்படுகைக்கு: பிராட்டியோடு ஸ்ரீபாதாந்வானோடு வாசியற்றதிறே. [வாழி] இவ்வவஸாதம் நீங்கி நீ ஜீவத்திருக. [உன்கடலே] வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே, கீம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறயாகாதே. கோஷிக்கிற கடலே! என்ன குமாம்.

கடலுள்ளலையும்விடும்பும் துழாயெம்போல்*

கடர்கொளிரப்பகல் துஞ்சாயமல்தன்னவாடார்*

அடல்கொன்படையாழி அம்மாலகாக்கான்பாநீ*

உடலம்தோயுற்குயோ? ஊழிதோறுழியே.

(4)

ஒ.—நாஸாம்பாட்டில், ஸஞ்சரிக்கிற காற்றைக் கண்டு நீயும் என்னப்போலே க்ருஷ்ணனுடைய கையத் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ? என்கிறான்.

[கடலும் என்று தொடங்கி] - கடலிலும் மலையிலும் விசும்பிலும் ஒலிமொழியானே தெருக் கொண்டு எம்பெருமானுலல்லது சொல்லாதே அலமருகிற எங்கெப்போலே, [கடர்கொளிரப்பகல்] - விசிலேஷ வ்ஸணந்தமலே தெருப்பரை யுருக்கி வார்த்தாற்போலே விருக்கிற இரவும் பகலும்; சந்திரனார் வந்ததொடைய இரவும் பகலும் மென்றாமாம். [துஞ்சாயம்] - உறக்குகிறீன். [அடல்கொள் என்று தொடங்கி] - யாரதமாரததில் சக்ரோத்தத்தாந்தமலையில் விசுஷிணைநபகடைய மன்னுண்ணும்படியான திருவாழியைக் கையிலெழுடையான ஸர்வேசுவரனாக காணக்கூகா தெந்நகலாமெல்லாது சென்று கிரத்தோகி. முடியும் தோய் நீ கொண்டாயே.

இ.—நாஸாம்பாட்டில், ஸஞ்சரிக்கிறதொரு காற்றைக் கண்டு ‘நீயும் என்னப்போலே க்ருஷ்ண னுடைய கையும் திருவாழியும் காண ஆசைப்பட்டு நோவுபட்டாயோ?’ என்கிறான்.

[கடலும் இதயாதி] - பரம்புடைத்தான கடலோடு, நிர்விவரமான மலையோடு, அபரிச்சித்தமான ஆகாசத்தோடு வாசியறத் துறாவி. "காரார் திருமேனி காணுமளவும் போய்" என்று - ஸீராப்த்தியோடு திருமலையோடு பரம்பதத்தோடு வாசியறத் தேடுவார்க்குப் போலியா விருக்கிறபடி. "தென வாராநிலீர் எசவ ஸரிதச்சலராம்பிச, விலிலேவலிசர்வாணெளிதாந்தரதாத்மஜை". [எம்போல்] - அவனைப்பிரிந்து தேடித்திரிந்திற் எங்காப்போலே. [கடர்கொன் இராப்பகல்] - விரலுவயலநத்தாலே நெருப்பைச் சொரிந் தாப்போலே விருக்கிற இராவும் பகலும். சந்திரஸூரியர்களைப்போலைய வெள்ளவயலம். [துஞ்சாயால்] - உறங்குகிறிலை. [தளவாடாய்] - துவரஸந்திபதிதரைப் போலே குளிரந்திராவின்றும்; இனி, எத்தை போட ஐனித்திருக்கமாட்டாயாகாதே [அட்கொன் இதயாதி] - பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரண தசைவிலே பீஷ்மாதிகன்மேலே திருவாழியைக்கொண்டு தொடர்ந்த ஸர்வேச்வரனே. "க்ருஷ்ணாவஹி" "ஏதத்வரதம்மம்" என்னுமளவன்றிக்கே ஆச்ரித விஷயத்தில் அஸத்யப்ரதிஜ்ஞை ஆசைப்பட்டாயாகாதே. "ஏஹ்யேஹி புல்லாம்புஜபந்தரேந்ர நமோஸ்துதே தேவவராப்ரமேய, ப்ரஸஹ்யமாம்பாதய னோகாத. ரதோத்தமாந் பூதசாஸ்ய ஸங்க்யே". அட்கொன் படை-ாதிசிகளை மண்ணுண்ணப் பண்ணும் ஆயுதம் [கீ உடலம் கோயுற்றயோ] - ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் கீ சரீரார்தமான கோயைக் கொண்டாயாகாதே. ஸஞ்சாரம் இதுக்கு விபதஸ்வபாவமிறே. [ஊழிதோறுழிபே] - காலம்பாறி ஸச்செய்தேயும் நோய் ஏகருபணய்ச்செய்துரை.

௬.—காலம்பாட்டு—காற்றென்று ஒரு வ்யாபகதத்த்வமாய், அதுதான் அபிமத விரலுவயலநத்தாலே இருந்தவிடத்தினிருக்கமாட்டதே, மடலுருவாரைப்போலே உடம்பினே புழுதியை யெறிட்டுக்கொண்டு வடிவதெரியாதபடியாய், துவரஸந்திபதிதரைப்போலே குளிர்த் திருத்தது; அதைப்பார்த்து, 'நீயும் கான் பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிருன்.

[கடலும் மலையும் விசும்பும் துறாய்] "காரார் திருமேனி காணுமளவும்போய்" என்றா ஸீராப்த்தியோடு திருமலையோடு பரம்பதத்தோடு வாசியறத் தேடுவார்க்குப் போலியா விருக்கிறபடி. "காராயவெல்லாமொழியாமே தேடுவார்க்குப் போலியா விருக்கிறபடி. "தென வாராநிலீர் எசவ ஸரிதச்சலராம்பிச, விலிலே வலிசர்வாணெ லீதாம் தரதாத்மஜை" என்று தேடித்திரிந்தவர்களுக்குப் போலியாவிராபின்றது. (ஸீதம்) - "தேடிக்கண்டிலோம்" என்று ஆயிரிருக்கலாம் ஷேஷமன்று. (தரதாத்மஜை) தேடப்பிறந்தவர்களல்ல; அவர்கள் நிலிக்கையென்று ஒரு பொருளுண்டோ? இத்தால் - சென்று அற்றதென்றபடி. [கடல் இதயாதி] அபரிச்சித்தமான கடல், நிர்விவரமான மலை, அவகாசப்ரதாரம் பண்ணுறே ஆகாசம், அன்றியே அச்சமான ஆகாசம். [எம்போல் கடர்கொனிராப்பகல் துஞ்சாயால் தளவாடாய்] துவரஸந்திபதிதரைப்போலே சென்றற்றயாகாதே எண்ணப்போலே. கடரென்று - ஆதித்யன். கடரைக்கொள்ளப்பட்டதென்றது - ஆதித்யன் அஸ்தமித்த இரவோடு, கடரையுடைத்தான பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலை; குளிர்த் வரடாய்! [அட்கொன் இதயாதி] அடலென்று மிடுக்கு. எதிரிகன்மிடுக்கைக் கொள்ளுகையென்னுதல், தான் மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கு மென்னுதல். (ஏதத் வ்ரதம் மம்) என்றவளவன்றிக்கே, ஆச்ரிதார்த்தத்தமாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞை யெனவிறைத்தனவும் அசுப்பட்டாயாகாதே. பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரணத்தினன்று அர்ஜுனன் இளைத்துக் கைவாங்கினவாரே, பண்ணின் ப்ரதிஜ்ஞையை அமித்துத் திருவாழியைக்கொண்டு ஸ்ரீபீஷ்மரைத் தொடர்ந்தானிறே. (ஏஹ்யேஹி) கெட்டோடுகிறவன் பிற்காலித்து கின்று 'எங்கனம்மை நாயனார் மாறிமாரீ யிடுகிற அடி யிருக்கிற அழகென்? என்றுன். (புல்லாம்புஜபந்தரேந்ர) என்றும் ஆணையறுத்தால் கேதமென்? சிறிச்சிவந்த கண்ணழகக் காணப் பெற்றால். (ப்ரஸஹ்ய மஸ் பாதய) 'ஆயுதமெடென்' என்ற கீர் ஆயுதமெடுத்ததூதும் அடிவேன்கையில் ஆயுத மிருக்கில் தோலென்; ஆயுதத்தைப் போகடச் சொல்லித் தலையறுத் தருளீர். (னோகாத) உயர்க்கும் விரத்துக்கும் தோலென்; முதன்மைக்குத் தோற்பன். [அட்கொன்படையாழி] மிடுக்கையுடைத்தான படையாகிற திருவாழி. [ஆறியம்மாலை] கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனையாகாதே நீயும் காண ஆசைப்பட்டது! [பேடலம் கோயுற்றயோ] ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் கீ, ஸர்வரக்ஷகமான சரீரத்தினே

கோவுமரும்படி பட்டாயாகாதே என்றோள். ஸஞ்சாரம் இதுக்கு கீபதஸ்வபாவமீதே. [ஊழி தோறுழியே] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும். கோவுபடாந்தர்கச்செய்தே தவிராதபடி சரீராந்த மாண கோவுகொண்டாயாகாதே. காலம் மாழிவரச்செய்தேயும்கோவு மாறாதே ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகிறபடி.

ஊழிதோறுழி உலகுக்குநீர்கொண்டு*

தோழியரும்பாமும்போல் நீராய்நெகிழ்சின்ற*

வாழியவானமே நீயும் மதுகுதன்*

பாழிமைமிற்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே.

(5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நீராய் இற்று விழுகிற மேகத்தைக் கண்டு 'என்னப்போலே எம்பெரு மாளுடைய குணசேஷத்தாடுகளிலே அகப்பட்டு அத்தாலே தோவுபடுவீரும்' என்று சொல்கிறாள்.

[ஊழி என்று தொடங்கி] - கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் லோகமெல்லாம் வெள்ளமிட வேண்டும் நீரைக்கொண்டு தோழிமாளையர் போலேயும் எங்களைப் போலேயும் நீராய் நெகிழாநின்றுள்ள வானமே! உன்னுடைய அவஸாதம் நீங்கி வரத்திடுக; [நீயும் என்று தொடங்கி] - எங்களைப்போலே நீயும் ஆச்சிதவிரோதிகளைப் போந்தும் ஸ்வபாவஞானவனுடைய கீங்குணத்திலே அகப்பட்டு அவன் பக்கலுண்டான நசையாலே தோவுபடுவீரே; பாழிமை பென்று - இடமுடைமைமும்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நீராய் இற்று விழுகிற மேகத்தைக் கண்டு, 'அவன்விரசரித்தே நீயும் அகப்பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

[ஊழிதோறுழி] - [உலகுக்கு நீர்கொண்டு ஊழிதோறுழி நீராய் நெகிழ்சின்றவானமே] - லோகமெல்லாம் வெள்ளமிட வேண்டும் நீரைக் கொண்டு கல்பந்தோறும் நீராய் உருகாவின்றாய். வானமென்று - ஆகாசத்தைச் சொல்லுவோம். அதிஸூகிஷ்மமான ஆகாசம், மேகசகலமாய்ச் சிதறி நீராய்விட விழுகிற தென்று நினைக்கிறு என்னவோம். [தோழியரும் பாமும்போல்] - உளக்கு நல்ல நிதர்சனம். இவளுக்கும் அவ்வருகாயிற்று. தோழிமாளைய அவஸாதம். [வாழிய] - ஐகத்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற உன்னுடைய கண்ணாரும் நீங்கி வாழ்த்திடுக. [மதுகுதன் இன்பாதி] - விரோதிகளை லங்கல்பத்தானறிக்கே கைதொட்டழித்தவனுடைய மீரகுணத்திலே அகப்பட்டு, பாழிமை - பழம்; இடமுடைமை யென்னவோம்; ஏற்றமென்னவோம். [அவன்கண் பாசத்தால்] - அவன்பக்கல் நசையானே. விஷய நுகடமையிறே நசைஇருப்பது; நசையுள்ளவரும் வ்யதிசேகத்தில் கோவுமுண்டாயிறே இருப்பது. [நைவாயே] - பந்தியைப்பதி ப்ரஸித்தியே; நைவே ப்பழம்; ஜீவிக்கவும் பெருதே முடியவும் பெருதே சிதிமைகிறாயே

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு—அவ்வளவிலே ஒரு மேகமானது கரைந்து நீராய் விழப்புகிறது; நீயும் அவனுடைய விரோதிகிரஸை சிலதையிலே அகப்பட்டாயாகாதே? என்கிறாள்.

[ஊழிதோறுஊழி - நீராய்நெகிழ்சின்ற] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் நீராய் நெகிழ்சின்ற. [உலகுக்கு நீர்கொண்டு] லோகமடங்க வெள்ளமிடவேண்டும்படி நீரை முகந்து கொண்டு. உளக்கு நல்ல சிதர்சாமுண்டு. [தோழியரும்பாமும்போல்] என் இழைக்கு *எம் மின்முன் அன்னுக்கு மாயுந் தோழிமாளையும் என்னையும் போலே. [நீராய்நெகிழ்சின்ற] கரைந்து நீராய்விழுகிற. [வாழிய] ஐகத்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற நீ உன்னுடைய கண்ண லீ நீங்கி வாழ்த்திடுக. [வானமே] மேகத்தைச் சொல்லுதல், ஆகாசத்தைச் சொல்லுதல். அதிஸூகிஷ்மமான ஆகாசம் நீரை முகந்துகொண்டு சிதறி உருகி நீராய் விழுகிறதென்று நீரைக் கிறாள். வானமென்று மேகத்துக்குப்பேர்: "வான்கலந்தவண்ணன்" என்றதிறே; "வானம் வழங்காதெனின்" என்றானிறே தமிழனும். [நீயும்] லோகோபகாரகமாக வடிவுபடைத்த

[illegible]

நெந்தாரங்காதலேநாய் மேல்லாவிடும் ஸுலீக்த*

தந்தாளிளக்கமே! தீராளியித்தாம்!*

செந்தராமனைத் தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான்*

அந்தாய் த்தம் குழாய் அசையாலைவையே.

(9)

ஆ.—ஒர்பதாசகபாபில், அறுநாண்டுகளே தன் மானிகையில் புதுத்து அங்கி எரிசிறு
 னிளந்தகக்களாடு, பாகவத் விசினைததானெ வெதும்புகிறதாக்க கொண்டு, 'என்னபயோலே நீயும்
 இக்களின பட்டாயாக்காதே' என்வினாள்.

நொக்குரா என்று தொடங்கி - விடாதே நனிகிற மரமவ்வாதி, மயகவத் குணநுளந்தத் துநத்திவே வதத்தி அக்கிற ஆர்மானவ உளநள்ள அகாவியல்லையம் அறும்படி உலங்குத விச்சிசெறி வாதே, உ நவர்கெல்லுகிற விளக்கெம் நானியன்றிக்கே நீயும், [அளியத்தாய] அ நமந்த நீ [செந் தாமலவத் து வளவொன்று மேலுக்கு] - அப்போதவந்தத் செத்தமரைப பூப்போசையயப்ப பெருத் திருக்கிற தி நமகன்களவே நொக்குகையுர்வகமாக ஸாந்தவநம் பணனித் திருத்தோளில் தோள மாவைய வாய்க்கித் தோளிலேமிடத் அவன் பண்ணும் மரஸாதத்தை நினைத்து அதில் ஆளவாளே பரிதவிக்கிறபேட.

இ. ஒன்பதாம்மாடில் ஆற்றாமைப்பாலே தன் மாளிகையிலே புகுந்து அங்கே எரிகிற விளக்கைக் கண்டி. பாகவத்சிசனேஷத்தாலே வெதும்புகிறதாகக்கொண்டு 'நீயும் ஊன்படது பட்டாயாகாதே' என்கிறான்.

“நொதாராகவாகல் இத்யாதி” - இடை விடாதே உருவவழிகிற ப்ரோவயாதி ப்ரோவ்யாதிக்கு உள்ளதோன்றிறே இது [மெவலாவி] - விளக்கிய பாக்நதிவின மார்த்தவமபோலே யிருக்கும் ஆத்மாவும் மென்றிருக்கிறார். அதாகிறது - பாகவதகுணநுபவததாலே ஸைந்திருக்கை. [உள உலாத்த, தேற்றபுரை மறநிகழே உளவே குத்திவற்றுக வற்றுவிக்க. [சந்தா விளக்கமே] - முடியவும்பெறுதே உருவச் செவலுகிறுவிளக்கே அநுமரஸித்ததமாள நச்வரத்வத்தை விஸ்வரித்தன. [நீயம்] - லோகத்துக்குக் கண்காடடிபரண நீயம் [அஸிபததய] - அநுமரநீ மாரத்ததமான உடம்பிலே இந்நோவுபடுவதோ [செவத மரை இதுயாதி] - கண்களிலே குளிரனோக்கி ஸமிதபுரவமாக ஸைந்தவநம் பண்ணி, அநந் நோககா லும் அந்த ஸமிதததாலுமாக எனவே அநநயாரஸிமக்வினவனுடைய அடிவய நிருத்தமுடிய மாலைவி லுண்டான ஆசையாலே. ‘ஆதவாரமநுபவராஜ’ என்று மல்கனாசாஸநம் பண்ணிவி பிரட்டியை, தரம் வநுமளவும் துரித்திருக்க, “பதிஸமயாவிதா ஸீதா என்குறபடியே - தோளிளமாலைய இவனதோளிவே மட்டாக குளிரனோக்கி ஸமிதமபண்ணிக் கொண் டுலாப்போலே. [ஆசையால் வேலாயே - ஆசையே அந்ருபயக் கெவகிருயே. உடம்பே இரத்தநயமாக கெவகிருயே. ‘அகர்நேயாக் கியவத:’ என்னக் கடவதிதே.

[illegible][illegible][illegible]

የገንዘብ ልማት ስራ ላይ ምርጫ ማድረግ ይቻላል።

அராதிநாதல் குருகார்ச்சடிகோபயம்*

ஒராயிரஞ்சொன்ன அவற்றுக்கில் ௧௦௦௦௦௦

சோழர்நிலாநகரம் இவ்வூரில் உள்ளது.

(11)

இது நிச்சித மென்றோர்.

எங்கேனும் சபதம்பண்ணலாம். முதற்பாட்டிலே தொ. பதி. ந. சான்றாடக்காரக, அன்றில கடல் காற்றை மேகம் சூழி,ன் இரளை கழி விளககு இப்பதா தங்களைக் குறித்து அந் சேரங்குது மிகவுந்தளர்ந்தவனாவலே அவன் வந்து முகங்கா . * உன் னாண்மிறகெ. நிய வேணும் என்று, இததிருவாயமொழி கற்றோர்க்குப் பபலத்தைச் சேரலளித் தலைக்கட்டி ரார்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே உரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி - திண்ணன்விடு: பரவேசன்.

இ. இரண்டாம் திருவாய்மொழியில், கீழ் தாக்க வந்த வ்யாஸநாதிவாதத்தையும் மறுக்கும்படி வந்த பர்தீபகர்ஷதத்தையும் அநுபந்தித்து விஸ்யிதநாயுள்ள ஆழ்வார், 'திருப்படி மரீகாராவாக்யத்தக் காரணம் - எம்பெருமான் தீரதீபப் போக்பனாகையால்' என்றும், 'இந்த போக்யவாதத்து நேஷா - ஸ்வரூபத்தவ வாதஸம்யதமுகமான ஸமஸ்தகல்யாணாகுணநாமகளுள் ஸர்வேசவரமானாக' என்றும் இம்முகத்தானே அவஸூபைய ஈசுவரத்தவத்தையும் அநுபந்தித்து அதனை உபாதிக்கிறார்.

இ.—இரண்டாம் திருவாய்மொழியில், கீழ் தமக்குப்பிறந்த ஆற்றாண்மையிற் மறக்கும்படி முகக் கொடுக்கையால் வந்த பரீதிபரகாலத்தை அநுபவித்தது. 'இதுகருஅடி அவனுடைய நிரதிகை போகவதை' என்றும் 'அதுக்குஅடி - ஸர்ஷ்டருதவ வாதுஸ்ய பரமுக ஸம்ஸ்தகஸ்யாணாகுஸ்திதம்அருகை. அதுக்கு அடி - ஸர்வேச்சவர்தவம்' என்றும், இயற்கையினால் பரஸங்கிகமரூப பரதவத்தை அநுஸந்தித்து அதனை உபபாதிக்கிறா ததே, "சேராதவெப்பொருடகு யாதியாஞ் சேரதிக்கு" என்று பரஸ்துதமான சர்வர த்வத்ததை தெரியப் பிறாக்கு உபதேசிக்கிறாக்கவுமாம் இப்பரதவம் முதலதிருவாய்மொழியில் கொள் விற்பனையே" என்னில், இவாதாரம் ஒருகால் அநுபவித்த குணத்தையே அபூர்வமாக அநுபவிக்கவல்ல அபிவிவேகத்தையுடையவா அவனும் அநுபவி குணங்களை அபூர்வமாக அநுபவிப்பக்க வல்லன்; அதுவேயன்றும் அங்கு - தாம் அநுபவித்தார்; இங்கு பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறார். அங்கு அநவயததாலே உபபாதித்தார், இங்கு அநவயவயதிர்க்குங்கள் ஓடாலும் உபபாதிக்கிறார். அங்கு - சருதிபரகாரிய யாலே, இங்கு இதிறாஸ புரணைபரகாரியாலே

[illegible]

மூலமாத்மியா என்ற காரணத்தால் பரிசுத்தமாய்க் கூடும் அந்தக் காரணத்தினால்

கோளரியேறு] அவன் தான் மட்டும் தந்தாவான் வேறுத்தோடே அதன் ரகசியமாகே நின்று பாபத்தை விளைத்துக் கொள்ள, இவன் அயனும் து கசகியா ரகசியிற்று அவனே இவனே ஆனான் விக்ந்து திரிநெளி, த்திசையாயிற்று இவர்கள் ரகசியமேதும் உடரின் ருதும் அநாதத்தனாகியே ருத்தி நுகுகொள்ளுமித்தனை; அவன் ரகசியமேனா தன்னைத் தீழ் வீட்டா லும ரகசியமேனாகையுந் சொல்லுகிறது கோடாலநடை மிடுக்கை உடைத்தான வீமதற்புதகவி, கமன நபடி [கேரபாலகாளரியேறு] கோளென்று மிடுக்காகுல், ப்ரதி பாகுத்தைக் கொள்ளுமென்னுதல், நித்யஸூரிகளுக்கு நீய்தாவானவன் இனமடந்தகு விபாமயமாகப்பெற்ற மேருணிப், காமஉதயராய ஆபந்தரான இவர்களை 'சச்சரன்' என்னப்போமோ? ஆ கத்துக்களைப் போகவி டங்கிக்கு இவனை 'சச்சரன்' என்னப்போமோ? ஏ னன்றி அருளால் அளிப்பாரா ஒன்று அங்வயம்.

ஏறனைப்பூவனைப் பூவகந்தனை*

வேறின்றிவின்தொழத் தன்னுள்வைத்து*

மேறனைமீதிட நிமிர்ந்துமன்கொண்ட*

மாறனின்மிக் துமோர் தேவுமுளதே?

(3)

ஒ மூன் மும்பாட்டில் வெள சீலப்பத்தாலும், த்ரைவித்யமாய் அநிபாதுஷ ப்ரவ்ருத்தியாலும் இவனை சச்சரன் என்கிறார்.

[ஏறனை என்று தொடங்கி] - நுஷபவாஹநனையும் நிநுநாபிகமலத்திலே பிரக்த ப்ரவ்ருதவாயும் தளக்க ஸ்மிருதநனையையான பெரியபிராட்டியைரையும் விஷடிக்ரிக்கும் ப்ரவ்ருதநனக் கண்ட அபவநு மயர்கள் கொண்டாடுமாடி அவர்களைத் தரம்பாராதே தன்பக்கலிலே ஓக்கவைத்து [மேற்புனை யென்று தொடங்கி] - 'மேல்சொதங்கமெல்லாம் கிஞ்சக படி அநுபாசைந் வளர்ந்து பட்டம் பந்து' கூாதி லோகங்களைவெல்லாம் அளந்துகொண்ட அபரிச்சேத்ய மகிழ்மனான மெடெ ருமாயெயா தீம வேறு சச்சர தவா சங்கிக்கலாம் துதவம் உன்போ?

இ —மூன்றும்பாட்டில், சீலப்பாக்யத்தாலும், த்ரைவித்யமாய் அதிந் நுஷசேஷத்தத்தாலும் இவனை சச்சரன் என்கிறார்

[ஏறனையென்று தொடங்கி] தரமீமயனான பெரிபதிருவடியை உரவறமாதவனுடய சச்சரனோ டொக்கத் தானும் நுஷபவாஹநன்' என்று அபிமாதித்திருக்கும் ருத்ரனையும், பதமயோநித்வத்தாலே 'அஜன்' என்று அபிமாதித்திருக்கும் ப்ரவ்ருதவையும், பரிமளம ஒருவடிவிகொண்டாறபோலே நிதியா போகையையான பிராட்டியையும் தளையென்று - அவளுக்கு உண்டான ப்ராதாநயம் இருக்கிறபடி, "ஏறனைப்பூவனை" என்று, 'சரத்தனை, கூத்தனை' என்றபோலே அநாதரோக்தியாலும், இவன் ப்ராதாநயம் தோற்றுவித்து. [வேறின்றி வின்தொழத் தன்னுள் வைத்து] - அநயபரான அவாகளையும், அநய பரையான பிராட்டியையும் தரம்பாராதே, ஓக்க உடம்புகொடுத்த கீர்மைக்குத் தோற்று நித்யஸூரிகள தொழாநிறபாகளாயிற்று "கருணந்தரீபுடம்பன்" என்கிறபடியே வயவஸத்திதமாக உடம்புகொடுக்கை. [வின்தொழி] 'மந்திர கரோசங்கி' இதில்த். இவருளளார் "ஐசவாயம்" என்றிருப்பாகள் அகளுளளா 'சீலம்' என்று தோற்றிருப்பாக்கள்: 'தாளதாமஸரவான்' இத்யாதி மேறனை] - மேல்தனை மென்றபடி, "ஆபவல் மிகு" என்கிறபடியே உபரிதசலேசகவகளையும் விஞ்சப்படி அநாடாஸை வளர்த்து எல்லா வற்றறயும் தள்திருவடிக்கிள்கீழே இட்டுக்கொண்ட [மாறனின்] - மாலதன்னிற் இவவதிமா நுஷ சேஷத்தத்தையுடைய ஸர்வேசவரனிறகாட்டில், [மிகுமோர் தேவுமுளதே] - மற்று 'சச்சரன்' என்று எடுத்து 'கடககுடி' என்று கதிக்கலாவாரு மினை. எல்லாத்தலைவிதும் காலிவைத்தவனை சச்சர னொளவே? இவன்காலிலே துக்கையுண்டவாகனை சச்சர னொள்ளோ?

இ.—ஆறாமபாட்டில், பரளயாதத்திலே ஸகல பதார்த்தத்துக்களையும் திரு வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கையாலும் இவனே ஈசுவர னென்கிறார்.

[யவரும் இதயாதி] சேதமும் அசேதம் வர்க்கமும் ஒன்றும குறையாதபடி எல்லாவற்றையும. [கவர்ப்பினி] - கவராதபடி பரஸ்பரம் நெருங்காதபடி. [தன்னுனொடுவக கின்ற] தன் திருவயிற்றிலே ஒதுவகுமபடி கின்ற தன் ஸ்வகலமபரதேசத்திலே என்னவும; 'ததபச்யமஹம்ஸம்ஸம் தஸ்யகுஞ்சுள மஹாத்மா' என்னக் கூவதினே. பவர்கொள் ஞானவெள்ளம்] பரம்பரிந்துள்ள ஐந்தாவெள்ளத்தை யும். [சுடர்மூர்த்தியவர் - நிரவதிகதேஜோருபமான திருமேனியையு முடையவர். [எம் ஆழியமபள்ளி யாரே] - பரளயாணவதத்திலே ரக்ஷணாத்மமாக வந்து கண்வளர்ந்தருளினார். பரளயாத்ஸகரானவர், ஸ்நஷ்டமான ஐகதிலுடைய ரக்ஷணாத்மமாக வந்து திருப்பாறகடலிலே கண்வளர்ந்தருளினு ளென்றுமாம். [ஆழியமபள்ளியார்] - கடலைப் படுக்கையாகக் கொண்டார் பாயலும் பள்ளியும் பாயியும் படுக்கை". எம் என்று - தாமிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்து கண்வளர்ந்தருளிறு, தம்மை உபூஜிப்பிக்கைக்கெனறு.

எதி.—ஆறாமபாட்டு ஆபத்தகஞ்சுளமபரலும் இவனை ஈசுவரனென்கிறார்

[யவரும் இதயாதி] சேதமும் அசேதம் வர்க்கமும் ஒன்றும குறையாதபடி, இப்படி இரண்டு வகையாகப் சொன்னவறு. மகாபடி, இப்படியிடுகதம் எகலபதார்த்தங்களும பரளயாதத் திலே தன் வயிற்றிலே வைத்துவைத்து வைத்து. [தவாய்விதி] கவாகைபடித்து - க்ரதுக்ககை அதிவந்து ஆற மாயையம், அருகை, மெய்மகர் நெருக்க தபடி [தன்னுள் ழுதிவகலிம்ம] "ததபச்யமஹம் ஸம்ஸம் தஸ்ய குஞ்சுள மஹாத்மா" என்னகமடவதிலே. தம் ஆழியம் - தன் ஸ்வகல் லைககிது. திலிலே வுன்னகமடம், படி பதர்ள் இப்பாதி, இவர்க்குள் படிக்ககைக்கு உறுப பான பரம்பின் ஸ்வம் வுன்னகதை பான உறுப, 'இப்படி ரக்ஷகபஸ்பறநவ்டம் தன்கிது' என்று தோருபபடி பிடுக்கி தயம் உக்புதலலித், ஹையதான அவர் [ம.ஆழியம பள்ளி யாரே] தம்ம ஸம்ஸார பரளயாதத் திலே பிடுக்ககைடலே எல்லாஸைடங் கூடிகுகொண்டு, எக்ககனாடைய ரக்ஷணாத்மமாக வந்து ரக்ஷணாத்ம தனது அழகிய படுக்கையாகவுடையாராடம். "பாயலும் பரளியும் பாயியும் படுக்கை". இப்படி ஆபத்தகஞ்சுள மபரலும் இவனை ஈசுவரனென்கிறார்

பள்ளியாடலை போய்துல்தங்கொள்வதம்*

வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான்*

உள்ளநாரதீவார் அவந்தன்*

கள்ளமாய மனக்கருத்தே

(7)

ஷ.—ஐறாமபாட்டில், அடிபடமான வடகூடக பரகாரத்தைக் கொல்லி, அத்தரலும் இவனே ஈசுவர னென்கிறார்

[ஐறகைவென்று தெள கதி] - ஐறகைவெல்லாம் உள்ளே புக்காதும் பின்னையும் இடமணாய் ரக்ஷகமான வயிற்றை யுடைய பரளயை [ம.ஆறமபள்ளி] அதியகாதமபத் தெளியாத ஆதர்சமான அவஸூடைய மதோவ்யததீனய ஓநவர்க்கும் அறிவெவான்னறு

இ.—ஐறாமபாட்டில், அகாதகடரஸம்ஸத்தயததாலும் இவனே ஈசுவர னென்கிறார்.

டள்ளி யாகினை - படுக்கை ஆஸத்தளிர். [பருவகுங்கொள்ளும்] அதிலகண் வளர்ந்தருள்கிற சிறுபிள்ளையற்று ஐகத்தெவ்வறு கொளநுகிறறு [வள்ளல்வல்வயிற்] வள்ளத்தனமவது பக்காரக் கெல்லாம் இடமுண்டாயிருக்கை. வல்லமயாவது - பரளயததுக்கு அருகெண்டாதபடி நிர்ப்பபடம

யிருகதை [பெருமான்] இப்படி ரக்ஷிக்க வேண்டிற்று உடைபடவருங்கையாலே [உவந்து] என்று தொடங்கி அதற்குமுதலாய் ஒருவர்களுந் தெளிபடுத்த, அறிந்த தோற்றம் ஆச்சரியமான மரபுமையா பாரமானது ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாது அவனுடைய பாவமுமான வயாபாரமும் நினைந்து மரபு வயாபாரமும் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலைமையென்கிறது.

*தி.—எட்டாம்பாட்டு—அகடிகுட ஸாரஸர்த்தம் ததாஹம் இவனே *சுபரனென்கிறார்.

[பள்ளியாண்டை] படுகதை, பன்னாய் நப்பதேய ஆலந்தளிர். [ஏழைகுறிகொள்ளுநர்] இப் படுக்கையி லே ஸபகஸிலாகங்கோட ம வாய்நிலை ஸபகைக் கண்டவரம். [உவந்து] படுக்கைகளைக்கே அவ்வருகே 'தூண்டி' சகரணாகர' எனனுமடது இட மடை சதாயிகளை [வலவலிற்றுப்பெருமான்] உட்கட்ட தீர்த்தத்தக்கந்தகு தப்பயாபாரங்கரிய நிவேபெராய் ம. நிமிடுக்கையுடைய தவாய் நக்கை. [பெருமான்] இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்று உடைபடவருங்கை. அவனுடைய உவந்துளாய கள்வமய மரபுக்கருதனை யார் தவியார்? கண்ட தொன்றைச் செரனை வித்தனை போகம், உவந்துள் - இவனம் உன்னை நோயுண்டாய, கள்ளராய் - ஒருவர்களுந் தெரிபுதலிடமாய, பாயமாய் - ஆச்சரியமாய் ஆச்சரியமாய் நகரு அவனுடைய மனங்கருத்து - மனோ வயாபார கதை. ஒருவராக அறிவொடங்கின்ற தோ

கருத்தில்தொடும் எல்லாப்பொருளும்*

வருத்தித்த மாயப் பிராணயன்று*மாரோ

திருத்தத்திலாண்டை ஸாரஸர்த்தம்*தமர்நன்

இருத்திக்காரத்த மிபலவனோ.

(8)

*தி.—எட்டாம்பாட்டில், ஸங்கஸிபத்தாளே ஸருஷ்ட ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே சுபரனென்கிறார்.

[கருத்தில்தொடும்] தன் ஸங்கஸிபத்திலே தெவ்வன் தொடக்கமான ஸகஸிபத்தொத்தக்கடும் உண்டாக்கின்ற ஆச்சரியத்தையென்ற மறுபுறம் திருத்திவென்று தொய்வி தினைதான நிலையமுடைததாமயடி சூஷணகயுட திருத்தித் தம் ஸங்கஸிபத்திலே வைத்துக்கொண்டு வாக்மும் ஸ்வபாவர்

*தி.—எட்டாம்பாட்டில், ஸங்கஸிபத்தாளே ஸருஷ்ட ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே சுபரனென்கிறார்.

[கருத்தில்தொடும்] - தன் ஸங்கஸிபத்திலே தேவனாகி முதலாக ஸகஸிபத்தொத்தக்கடும் வந்த உண்டாக்கின்ற ஸருஷ்டத்த மரபுமையான இதுமாத் ஆச்சரியத்தானை உவந்துள்ள பெருமன் மற்றும் [திருத்தியென்று தொடங்கி] - ஸருஷ்டம் திரிஸந்தான நிலைய முடைததாமயடி சூஷணகயுட திருத்தித் தம் ஸங்கஸிபத்திலே வைத்து ஒருவராக வராதபடி அவதாரமபண்ணி நோக்கித் தவிர விரைவாய் ஸ்வபாவமாக விரைவாய் மற்றும் "தனிதக்கதபஹுஸபாம" 'தவிரிடால் விரைவாகவருதே ஸாரஸர்த்தமஹம்'.

*தி.—எட்டாம்பாட்டில், ஸருஷ்ட ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையாலும் இவனே சுபரனென்கிறார்.

[கருத்தில்தொடும்] இவ்வாறு தன் ஸங்கஸிபத்திலே வைத்துக்கொண்டு வந்த உண்டாக்கின்ற ஸருஷ்டத்த மரபுமையான இதுமாத் ஆச்சரியத்தானை உவந்துள்ள பெருமன் மற்றும் [திருத்தியென்று தொடங்கி] - ஸருஷ்டம் திரிஸந்தான நிலைய முடைததாமயடி சூஷணகயுட திருத்தித் தம் ஸங்கஸிபத்திலே வைத்து ஒருவராக வராதபடி அவதாரமபண்ணி நோக்கித் தவிர விரைவாய் ஸ்வபாவமாக விரைவாய் மற்றும் "தனிதக்கதபஹுஸபாம" 'தவிரிடால் விரைவாகவருதே ஸாரஸர்த்தமஹம்'.

படிவாகச் சித்தி, தம் தனித்துவம் அடைந்ததற்குப் பிறகு அந்நியமாய் நின்ற மக்களை மட்டும்தான் தன்னை நோக்கித் திரும்பி, [காந்தி] "நல்லின்புறமாய்" புகழ்ப்புகழே, ரக்ஷணத் தைப் பண்ணும். இப்போது [அதன்] உட்கொண்ட புகழ் - மெய்யுடைய வடிவம் ஆகிய பரிபாட்டோடுள்ளி - கருத்தின்புறம் ஆகிய அந்நியம்

காந்தியியல்வினாள் கண்ணபெருமான்*
சேர்க்கையெய்து தன்னுத்தியுள்ளே*
வாய்த்தந்தை புகழ் இந்தியன்வானவர்*
அருகிதன் தெய்வநிலையினே.

(9)

ஒ. - ஒன்பதாம் பாடல், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

[காந்தியியல்வினாள்] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [சேர்க்கை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [வாய்த்தந்தை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

இ. - ஒன்பதாம் பாடல், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

[காந்தியியல்வினாள்] - ரக்ஷணத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். "நல்லின்புறம்" - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [சேர்க்கை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [வாய்த்தந்தை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

உ. - ஒன்பதாம் பாடல், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

[காந்தியியல்வினாள்] - ரக்ஷணத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். "நல்லின்புறம்" - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [சேர்க்கை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார். [வாய்த்தந்தை] - மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

கன்னியாசுந்தரியும் ஒருவரும்*
அன்னுகோற்றிய இவ்வவென்று*
வெள்ளே நன் புகழ் இந்தியன்வானவர்*
புன்னந்தியில் பன்னந்தேவத்துவமே.

(10)

ஒ. - பத்தாம் பாடல், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மெய்யுடைய வடிவம் மூன்றாம் இலக்கியம் கருத்தையாகிய இவனே சச்சுரனென்கிறார்.

மேலாட்சி இலாகா கீழ்க் கட்டப்பட்டிருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடைமுறைக்கு வரவர்த்துக் கொடுப்பதற்காக இலாகாவுக்கு உட்பட்ட இயக்குகிற அமைப்புகள் கீழ்க்கண்டவையாக இருக்கின்றன.

அந்தவோட்டாதர் கோண்டி மோனக்
 அந்நகரீ* அந்நகரீ* கோயன்சோல்*
 அந்நகரீ* அந்நகரீ* இவ்வாத்தாடல்*
 அந்நகரீ* அந்நகரீ* இவ்வாத்தாடல்*

(11)

ஒ. சிவன் இராமகிருஷ்ண அபிபிராயங்க வலியுறுத்து 'எமபெருமான அபீர்வான்' என்று புத்தகப்பெயர்வைத்துக் கொடுத்தான் என்று கூறும் புத்தகப் பெயர்வைப்புக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு கூறுகிறார்.

[பக்கங்கள் ௧௩௮-௧௩௯] கீதாநாதரெட்டியார் திருமுடி பழைய வேதங்களை வெள்ளை அளவு
கீதாநாதரெட்டியார் வெள்ளை அளவு பழைய வேதங்களை வெள்ளை

இம் அரிமலையில் இடமடைந்தவர்களைப் பார்ப்பதற்காக வந்தவர்களுக்கு இவருடைய அரிசனத்தவர்தான் தந்தியென்று, இது கேட்கத்தக்கவையெல்லாம் புகழ்தலைப்பெயர் இவ்வாறுதான் பிறவா தென்கிணர்

1. துத்தவாழலருவந்தானா - ஸங்கக்கல்லுராணம் என்கிறபடியே தேவனுதி யேத்த, அதுவே விசாராக வயாநது ஸகலமோகவயாநம அயாநதுமென்க. [கோலகத்தனை] திருவுகனாநதநத கிறொது, வயலாராண - தேவதாசகாநாநிநதபத அபோனத வடிவரகாநிய இநதாநிநே தேவதாசகாநதநதயி பதமே இநதநத துநகாசகடகோபன செல, தேதத்திரகாடபி அநவாநாயாப பிறநத ஆநிநதபம [வாநதவாநாய - சசவாநககு துதுவமொரு ஐசவாயமாந்நு நோபடது, [வசாவாயதவாயாமி] வாசவதூரதாடபி வாசகம நோபடபடியனநுமா. அதுகாது - விஷயநத உபாநவம பேசயநிநதக. [உடனேநத வல்லவாககு - ஸாய்பரவமாச செலந்நவயர்ககு, அலவாநாநகட அநிசவாதபதநதம் இயநுடப பதநதநதத சொலந்நிநதநகவயே அபிபராததோடே கரக வேணாநிநத [இலையோனாநம] தேவதகனோ டொகக நீநததக, அவதகனககு உதகாஷதநத நிநதநத, இயநுடப அபகாஷதநத நிநதநத இவவயாந்நு ஐனம, அநவ நுவாநகககபி, தேவதாநதர வசவாய்நு ஸமஸாபிநம.

[illegible][illegible]

[illegible]

தனதில்லா டுபுரோ' நன்குபோல அங் காபுபெற்று'

அவ்விதமாகவே நான் அந்தத் தோட்டத்தில் வந்தேன்.

தானும் பழையபெண்ணார் தன் னுள்ளே கலந்தாழ்ந்தோம்*

செய்துள்ளதற்கு நன்றி உடன் இவ்வுரையை நிறைவு செய்தே.

(1)

[illegible][illegible]

2. — புதுறா-பீடம், இந்த ஸம் நூத்திப்பாக்களில் உடனடியாக வட்டதாளங்கீர்த்தி என்று திருவிளங்குதல் கொண்பாடுகிளர்

[illegible]

கலங்கித் தன்னை ஊனலா ரமங்குளும் பீரகரம்படி மமசலெயிற்தேன் மெனயதூர் என்று. *ஊனவ ளுந்தள்ள னர்வரலு. * என்சொ ள் வளதுகோடேய்தே கலங்கி மது, துந்தாநாநத்தவன் துக்க னுடைய கோதறியிலே னர்வரலுளகொம் பீரகரம்படியாயிற்று கலங்கித் து. துனொயலெனவ ளுந்தள்ள ம கோதறுக சொலலுப்பலாது, உருகெதாந பரீபாணதகயம உனய்தேன், அதுதானையிதே த்ரவபலத் பபரவத்திற் பீரமணம்.

ஒத்தார்மிக்காவை இனையாயமாயா*
ஒத்தாயெப்போந் தர் உயிராய்* எங்கிளப்பெற்ற
அத்தாயாயத்தந்திதயாய் அறியாதனவறிவித்த*
அத்தா! நீசெய்தன அடியேனறிவேனே (2)

அ.—இரண்டாமத்தல், துன்பெய்யுமிக்கிற நீ என் பக்காரினே ன் பெய்யுமய்கொண்டு என் னுநதயத்தையும என்னக் அபுகலமாகக் காண்குப பண்ணின உயகர மமபரகன் எனருள் பரிசளித்து முடியவொண்ணு தென்கிறார்.

[ஒத்தார் இத்தாயி] - ஸமாதிக தித்தாயை அதபாசகவான படியையுடையவனின் அகர்தன *எ பத்வாபத்ததமாக தெனாதுள்ளாதி எதுக்கியறய [உயிராய என்று இத்தாயி] ஒத்தவன் தான நுளங்குப பண்ணிக்கொள்ளும் நன்கமகன்பும பெற்ற தாய் செயபும் நன்கமகன்பும நயப்பன் செயபும் நன்கமகன்பும ஆதாரபன செயபும் நன்கமகன்பும செய்து இவ்வழிப இ அடியை கொண்டு எனவ்வாய்

இ — இரண்டாமத்தல். எமபார் கோஷ்டடியில் இதிஹாலம். 'என்னக் கொண்டாடுகிறதன் டபகரித்தாரிருக்க?' என்ன இசைக்கிகுமபடியான ஸாவேசலாகக் கொண்டு அடுகிறார்.

[ஒத்தார இத்தாயி ஸமாதிகதித்தானு அபரிசசசேதயங்குளான துண்கொத்ததங்களை மயிடப வனே' அவாபதஸமனைதகாமதூரகும் விதயத ரிதாயமுளது. [ஒத்தாவை மார்டுமடி துபயடி ஸவ்வாத்குறள சி என்னை பெய்யுளகக்காக அகோவதாரங்குளப பண்ணியும மேனமமேனமே வரித் 'கிட வொண்ணுது என்ற அகலுங்களை துடிவிடு வரிவ காதகங்கக் கொளபாவர்கள் ஆனகயானே, ஸதா தீரணயவந்து விரகததம். பன்னமேசமதகயகணா கணபராகதகயகதா விரகாரநு நவமதகததத யதாயமேகக, இவ்வய து மச மசுவமரீககச இரகத விரககயாரநயவரிய நுபபபபப எய்துமந. * இவாடி அகதகிதகச செயதகக' எனவிக — (உயிராய துளகககககக பண்ணகககககககக நன்கம செயலுதல் ஆதாரபன கொளதுக எனவிக பெற்றி அகதிபார, களாகத தாயை வயாவர்கதிகவித்து எளகரு பரிபயீம் செயககக க துளாடி துளதமணம், நேர் உதபாதகலுயக கொண்டு ஸ்ரீஸ்தகவயாய அறிமாரன அதுவதுது] * கலுறி ஸதயாதல் தடதுவயத் எனததயபுரிய ஆதாரயறய 'எததவரதம் ம' அகவகம் சரணபவடி எனவவனதே குதது, ஸ்வாயி இவ்வயககககக, உலபயஸ்தாகயானே செயதா பென்குளத். *மாதா திதா பகரதா' இத்தபாது, 'காராயண' எனகார [3 செயதன] பேசவய போகரது, ஸன்ககககக போகரது, 'ந் செயதன' எனவவந்தக [அவபேன அறியேனே] - டபகரிதக நீயே அறியமத்தகி ஸரள வதுகரு துளககாயக குமிழிக்குணனுமத்தகி பென்கிறார்.

*இ.— துன்பெய்யுமிக்கிற நீ என் பக்காரினே ன் பெய்யுமய்கொண்டு என் னுநதயத்தையும என்னக் அபுகலமாகக் காண்குப பண்ணின உயகர மமபரகன் எனருள் பரிசளித்து முடியவொண்ணு தென்கிறார். [ஒத்தார் இத்தாயி] - ஸமாதிக தித்தாயை அதபாசகவான படியையுடையவனின் அகர்தன *எ பத்வாபத்ததமாக தெனாதுள்ளாதி எதுக்கியறய [உயிராய என்று இத்தாயி] ஒத்தவன் தான நுளங்குப பண்ணிக்கொள்ளும் நன்கமகன்பும பெற்ற தாய் செயபும் நன்கமகன்பும நயப்பன் செயபும் நன்கமகன்பும ஆதாரபன செயபும் நன்கமகன்பும செய்து இவ்வழிப இ அடியை கொண்டு எனவ்வாய்

[illegible]

சேர்ந்தார். தனிக் கட்டாக நின்றது தன் பதியை.

நீர்நதாநுமளத்துப் பிரிவாதவகுயினு,

செய்தித் தெளிவாகக் கொட்டித் தருவது நிகழிவையுடையது

சிந்தாயை* அடிமேகாடைந்தோன் புதன் பூண்டோ.

(G)

அ. - ஆறுமாத புலி, உதாதிதாண்ட விசுவநாதர், விசுவநாதமல்லா, தெரியாதபடி
பு. - ஆறுமாத புலியை எதிர்த்துக் கொள்ளுமா? இதைப் பற்றித் துணைநாட்டினர் எல்லாம்
தெரியாதபடி இதைப் பற்றித் துணைநாட்டினர் எல்லாம்

தேவதாசைகள், சேதாங்கி] அபிஷேகம் பரமங்களை மூலம் தட்டிச் செல்லுவதன் செயல்
முறை, சேதாங்கி சென்ற இரவு அந்நேரம் கோகுலம் சுவாமிநாதர் உணக்கிச் சிறிது உயர்ந்து
தேவதாசைகள் தங்கிறார்கள். நேரங்கட கதிரின்மீதும் சூதாட்டம் பீரம் அதன் சிறிது உயர்ந்து
அவர்கள் பரம் மகிழ்ச்சியுடன் படுத்துத் து அந்த நேரம் தஞ்சாவூர் பீரம் பீரம்
பரமங்களை, சூதாட்டம் விளையாடும் பரமங்களை உயர்ந்து போக்கி நுழைவோர் அவர்களை தட்டிப் பீரம்
நடுத்தும் விளையாடும் பீரம் சுவாமிநாதர் உயர்ந்து

9) ஆரம்பப் படி, 'தினி உடனபாதஞ்சொந்தேனெ' என்றார். இனி என்று விசேஷமாக வேண்டுமோ "முன்னே ம. வி. தி. ப. பெ. ர. தோலாலைக்கேறு" என்று சொல்கிறார்.

[சேரநதரா] கெடுமரககலம் கணசோந்தாற்போலே இவனைகதிட்டினவர்கள் [சீவினாக. கு
 அநுபாஸ - அநுபாஸுடைய பாபத்துக்குக் காற்றப்போகாத நஞ்சானவனை நினைமதினையு -
 வினோதியைய அநுபாஸுடைய கையவற்றிக், தன்னாலும் கலக்கவொண்ணாத அந்தப்பலவாயத்தைக் கொடுக்கு
 மவனை தவறுதலி பரபதமச்சவாயம் மதனதம் தோஷமாமவனும், நாற்புறாராயமிதவாம் தவ
 டத்தோடயம் அநுபாஸி" அநுபாஸினதபலஸாபண்ணாநிற்க ஸாபேக்ஷரன் இதநாவேஷதநா
 தாபதபககொணடு சென்று "உனக்கு வேண்டுமவற்றை வேண்டுகுகொள்" என்ன, நான் உனனை
 யாராதிக்குமவனாகிலைனகாண என்னை ஸவர்த்தபயகம் பண்ணாதே போகலகிலையே, உனனைக் குமரித்
 கிழிநை கன்னுண்டிற தீரநதா இதுபாதி - தன்னையொழிபிச் - உலாதவர்கள் - தீரநதாராதிபா.
 ஆறகிஞ்சுக்குள் பச்சிலிலும் தனக்குச்சவனாதாங்குக்கை [அவருடைய இதுபாதி, விசேஷத்தால்
 நீட்டப்படாமல் மவகிப்போமபடியாய்நிறு அவர்களைபடி அவர்களுடையவை மவகிப்போக விட்டு
 கொடாள் கடவாது அவர்கள் நோம்படாத இதுதான் தனக்கு உடனான ஓளநுடைய
 கருத்தருதுள்ளதான் [அககியைமுககோதாமை, - அவருடையக கலங்கு வரும் பாதி

பெற்றேன். (யார் - 'எ'ய் புத்தா துத்தாணா' என்று அறிமுகமாக 'உ' சிக்ஷை இதுயாதி) கீழ் எவ்விதம் என்கிற டெஸ்டர் செவ்விய இய கிறி 'என்கிறதே' உபா கருதி 'து'து கிறியாள் போது உருக்கொண்ட வெண்ணெய்மசூ] லோபக்தி செய்வது இப்பகுதி மய முயிளது 'என்கிறதே' உறவிலே சேமித்துவைத்து வெண்ணெய்மசூ பாபி உபா கருதி 'து'து உறவில்கொண்ட தோ என்கிறபடியாய்ந்து அமுது செய்தது. ஐசுவரியாள் மான் லாந்தகே, கான்னிக் வான்னிக் மி கந்தகம். அம்மான் - நவீத கசனாய். வந்ததாந்தததாலே டாடலை எடுத்திக் கொண்ட படி பிளெனிக் கொண்ட நெருக்கைய] அவ்வெளித்தாழை உருவில்கொண்டதான் இது 'கருது கதாய்'மே மிகுதியே திரத்தோத் தட்டிலே அாஜாநன் சாமசலே'கது கேட்டது இயா, வெண்ணெய் கசவுகாண்டபகத இடத்தேயாய்ந்து கேட்டது அாஜாநன்கு உபதேசித்த அமசுததை கொல்லி வினத்தது, அவ்வெண்ணெய்கமட்டாதே நவீதகெளரிய வந்ததாந்தததிலே கடுவிலேமோஷ்கவிரா 'அந்த' ஹஸ்யததைப் பிளசெனற மெருசனாய் நிறைந்ததுமாகுமே] அதின் பல்லமக மைளாரதுரித்ததைக் கடிந்தேன் 'அஹமதவா லாபயாபேபய' என்கிற இடப் பாபநிகம் உபலக்ஷணம், பாபயததை சொல்லிறாளபோது கருண்ணன் லாபயாநா 'பிளெனிக் கொண்ட நெருக்கைய] 'யேநயே ததாதாகச்சதி' 'பிறவிததுயா கடிந்தே' வினாதிவருத்தியப் பாபயாகதாக்கதயமே பிறவிததுயாகடிந்தே வெண்ணெய், கடிந்தே - எப்தன்னா என்னதம்.

கதி.—எட்டாமையாட்டு—“சகலனைத் துறிக்கவாணோ” என்றவாறு அகலன் குன்றக்
கடாவிந்தான் அத்தாடுவன கலமாநாடு கஞ்சி நா அலகை அடையங்கெந்தா

[illegible]

[illegible]

ஆடிபாடி யகங்கைநது* இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்பல்கி* எங்கும்
நாடிநாடி நரபிங்காவென்று*
வாடிவாடும் இவ்வாறுதலே.

(1)

இ.—முதற்பட்டியல், முதலாம் பகுதி 14-ஆம் பக்கம் 10-வது நாளாகாதவாறு எனப் புகத்துக்கு உதவி எவன் எனக்கு உதவினிறினர் என்று பெண்களின் அலகை நகர்த்தா தின்பு பெண்கள் மொல்லித் திருத்தவாய் கேளிக்கொள்,

[illegible]

தி.—முதற்பாட்டில், 'ஸ்ரீபாவணாதாமவரஞ்சிடய ஆபுதுகரு தவினவள் ஈனதகு உதவுகிறிலா' என்ற நிலை அவளந்நயமாகவின்று வெள்கிறது.

[ஆடியாடி] - எத்திதி கமல சயலதிகள் மாறிமாறிவருகிற வயஸாதிசயத் தவிரே ஆதற்றுகச் சொல்லுகிறது. வடிவத்தாலே தாயமரகணனுக்கு ஆகந்தகமாபி சகல கபலகே விலலரமதரப போலே பிதககிறது. "கருத்தபதீங்க மாதா" எனனகக கதிபி என்னயாடு பாதா வயபாரத தோடே முடிந்ததோ எனனுமபடி விரக அலகனலி ராயலலி மந்த மனினபயமுதுவாதிகை விலகலன்னலியததை பிரிந்தலி முடிவெட்டி அர்து, ஜீனிகலகய அர்து மவலகலனலய ஜீன்கக லொட்டாது, நலச முடியலொட்டாது. "து காமமுலாபயவ ரேலாத் தபலச நலதிகரமே

வித்தும்* என்று டெடிசுரண்டு ம திருக்கிறது [உமமைக காணு மாணசயன் னைவின்றான்]
விஷய நுந் தமாயிடுக துதைய திக பது. [காணு மாணசயன்] உமமோ? அந்நாய ஆசைப்
பட்டாரேனா? காட்சி இல்லாம அந்நாயிடுக துவிதோ? [நைவன் நான்] இவளை ததரிப்பிக்க
வேண்டா அந்நாயிடுக துவிதோ? [நைவன் நான்] இவளை ததரிப்பிக்க
கடலிலே அழக்தாவின்றான் *ஆசைவேனதுக க கரிம மாதிரிகதான் தெரி மாமாயிடு
யாழிந்து [விதையாண யாழி வேகான துணரித்தி] 'நைவன் துவிதோ? வேண்டாது,
பாடிபக்கவ கெ மச்சி எவ்வித சீர் சொல்லுவது' எனது உடைய பாடிபக்கத்தில்
பாடிபண்ணி இவ்நாள் வரிதோடு க்க நீ உவ்வாழிதருகத கரணரே நீ. நீ தனாம
ஆணை மயிலே உவ்வா வது உடலோடு கவந்த அபகித்த உதவாகாதோ? [உமமைக்
காண] உதவாகம உதவாகாதோ? [நைவன் நான்] துவிதோ? [நைவன் நான்] உதவாகாதோ?
இவ்வாள் தனம் ஆசையா சொல்பது கடசிங்ககதாந்நது. "அந்நாய பகித்தருக்க
க திருக்க கதாந்", "காணு கதாந் கதாந்" இவ் துபும, 'கணகதாந் கதாந்
கதாந் கதாந்' உதவா விவன் காணகதாந் கதாந் இரக்கதாத உதவா விவன்.
[நீர் கதாந்] *நைவ தும்காந்* என்று பாடிவோ நீ கேட்கு. நைவ துவிதோ, எவ்மாதா நான்
இரக்காதர் பேசுகவேண்டுமா? இவன் நைவ பெற்றுக்க உடைய மகன் அருகிரக்கம
பேசுமருகத உதவா நான் காணுந் திருக்கதாந் இரக்கதாந். [இவ்நைவ அருகிரக்க
கதாந்] உதவா நான் அருகிரக்கதாந் உதவா நான் அருகிரக்கதாந் *தனவவடி ஆதமா
விவருணுதே தனவ வவம்* என்று, தானே காட்ட கதாந் இரக்கதாந்.

இரக்கமனத்தோடு எரியனை*

அரக்குமெழுத மொக்குகிவன்*

இரக்கமெழுர் இரக்கமெழுர்செய்கேன்*

அரக்காவிவ்வக செற்றிருக்கே.

(3)

இ.—மூன்றாம் பாட்டில் மருககாணுந் தும்காந் திருத்து நீர் செவிக் செவிகளை அருகிடுக்து
உமமை அருகியுட்டு இவன் தோவு மாதிரி. இவ்வுத நீர் இரக்கதாந் நான் என்செய்வேன்?
என்று செவவற்றிக் செவவிறுக்கின்

[இரக்கமெழுர் செவவிக்] - அவலந்தவான் மருககாணுந் தும்காந் எரியவக் கி புன அரக்கும
மெழுதும் போலே வவவந்ததானே கரணாந்.

இ.—மூன்றாம் பாட்டில். மருககாணுந் தும்காந் உதவினபருகத கினைத்து உமமை ஆசைப்பட்டு வேவு
படவின்றான், நீ இரக்கதாந் கான் செய்வதென்? என்கிறான்

இரக்கம செவிக் கிபாதம், கருகாந் தும்காந் கருகாந் ஆற்றுகமைய யுடைத்தான மகஸ்ஸேயே...
நீர் மருககாந் நினைவாந் உமமைப்போலே பிரிவிற் வலியதொரு செவிகக கொடுக்க மாட்டாந்
வீரோ? [மருககாணுந் தும்காந்] மருககாணுந் தும்காந் கருகாந் கருகாந் கருகாந் கருகாந்
செய்பாந் தும்காந். [அரக்குமெழுர் செவிக் கிவன்] - துவதாவயக்ககெவ்வாந் உதவாந்
மருககுப் போகுகெவ்வாந் [இவன்] நீர் குறிப்பிபாதிருக்க, மருககாந் மருககாந் இவருக்கேயாவதே!
[இரக்கமெழுர்] இரக்கமருககாந் பிரகிநிவீர் பருககாந் குககாந். உதவாந் கருகாந் உதவாந்
ஆமசமும போகுவென்றுமோ? இப்போது உதவாமைப்போலே 'இரக்கமருககாந்' கருகாந் இவருக்கே
செவிகேன் - இவன் உதவாந் தும்காந் கருகாந் உதவாந் தும்காந் தும்காந் தும்காந் தும்காந்
செவிக் கிவன் உதவாந் இரக்கமருககாந் கருகாந் கருகாந் கருகாந் கருகாந் கருகாந் கருகாந்
வேன்றுமோ? மருககாணுந் தும்காந் உதவினவன் மருககு உதவாந் உதவாந் உதவாந் உதவாந்

[தினமக செறறயலோ பென்னும] கேட்பித்துத் திருத்தாயார் இலங்கை செற்றிருக்கை' என்னுள் அத்தையாபாளனே, ஐந்திற்க்காக மார்வினே அம்பேறற மஹோபகாசனே' என்னுள்ளுள் முன்னம் தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்கு உதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றான். கடலாடிக்க வேணுமோ? அம்பேற்க ஹேணுமோ? என்பககல் வருமனோது என்ன பரதிபத்தக முண்டு? [பின்னும் இதபாதி] - பரத்தையுடைய பெரியதிருவடிமைக் கொடியாகவுடையடி என்னந்தல், அவனாலே வறற்ககட பட வவென்னுதல், கொடகொன்றோது தூரத்திலே கண்டனோதே ஆர்தனி தீநம்படி வருகையிம். விரேதிகை அழியசெயுதகொடு வருகையிம். வானுமாளனோது - மினததவிடத்தே கொடுவர வல்லவனாகவும் [உள்ளம் மல்க வவவயிர்க்கும்] ஆபத்து விக்ஷந்ததே ஆனகரு உதவினாப்போலே வருகைக்குத் துபுனறியே யிருக்க, வாராமையாலே ஹந்தயங்கலங்வி பெடுபுச்செரியாநின்றான். "ததறாதிகை" [கண்ணீர்பிக உள்ளம் பெடுபுச்சரயக் கழிந்து கழியாதது கண்ணீரயக் கழிந்தபடி [கலங்கிக் கைதொழும] பரண்சிவி கைதொழுபது கலங்கியிறே [நின்று] - கைதொழுகை மருந்தாழிநக. [இள்ளு] தொழுகைதுக் கொள்ளககடவ இவனிதே தொழுகிருள்.

சுரு — நாகரிகப் பண்பு — அரக்கனல்லாததைச் செற்றிச்' என்கிறது. பெருநிலைப்பாடுடன் முதுகாணி, மாதாஸ்துங்ககாணி' என்றவாதிருத்தாயா, அதுபாறுக மட்டாளம், அதுதவனைப் பெருசொல்லுகிறான்.

[illegible]

இவளிர்ப்பகல்வாய்வே இ* தன்

தேவதாசியோடு கூடிய நேர்கொண்டார்* வந்த

திவானுந் தவணாத்துழாப் புகொடீ* என

தலைவரவர்களே தயவுசெய்து.

(5)

ஒ.— அஞ்சாம்பாட்டில், இப்படி மூர்தாபதனமான இவளபக்கல் தயை அண்ணுகிறீர்! இவ்வளவோ உம முன் உதயநகரத்தை இருக்கமுடியுமென்று உபாஸம்பிக்கிறது.

[illegible]

[பின்னாற்றெழுந்தோடங்கி] - இப்படி, தோலக ஊதாதெரநிலச்செய்தவு, பின்னாற்றெழுந்தோடங்கி, அவன் பன்னி தனக்குப்பண்ணின்ன உட்காரங்கன் ஸமர்த்து, பின்னாற்றெழுந்தோடங்கி, [பின்னாற்றெழுந்தோடங்கி] என் ஆதாரங்கு நிக்சிட பட்டாக்காணவன்' என்ன ஆதாரங்கு மிகவும் விதிஸாய்ப்படி தான் தனக்கு நின்று [உள்ளென] - அந்தந்தந்தான் தோல்கு ஸமர்த்து வந்தமகோசுப.

இ.—ஆர். வரதாட்சி, தான் அவைகளினாலாகி சொல்ல, பொருத்த அவற்றினங்களைப் பேசியிருக்க அதிலே அழகுதான் என்று சொல்கிறார்.

[illegible]

கதி - ஆரம்பப்பட்டு இவ்வாறு தீயதொழுகை கண்ட நிரூபணம்
நிரூபணம் இரண்டு அடிகள் மட்டும் 'சுருத்தி' என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தது.
மேலும் சொன்னார்கள்.

[illegible]

உள்ளுள்ளாணி உலர்ந்துலர்ந்து* எவா

எப்போதும் கண்ணாளை மூடிக் கொண்டு உறங்க வேண்டும்.

மேய்நாற்றி க்கிடந்த மேய்நாற்றி* என்

கள்ளிதான் பட்டவஞ்சகியே.

(7)

[illegible]

[உறுதியான குரலில்] : நான் ஒரு சாதாரண மனிதன். நான் என்ன நினைக்கிறேன், அதைச் சொல்லுகிறேன். நான் என்ன நினைக்கிறேன், அதைச் சொல்லுகிறேன். நான் என்ன நினைக்கிறேன், அதைச் சொல்லுகிறேன்.

வினா 10. சட்ட சம்பந்தம் உண்டாக அப்பாசாப்தமாவது நினைவாக, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு?

[illegible]

சென்னை, 19. 12. 1954. சி. மனா அப்பாவுக்கு வாழ்க வளங்களைக் கொடுத்தேன், சமஸ்தானப் பிரதேச ராஜ்யத்தின் மூலக்கோடி சி. மனா ராஜ்யம் என்ற பெயரில் உங்கள் பெயரில் இது என்னிறுக்கப்பட்டது.

[illegible]

நீதினிறிமகே யந் தபரிட, ஒன்றன் கண்ணிரிலலாவிற்று கண்டாங்கு ஆவத்தி
வழிக்ககே ன் றெவையன கண், எவ்வகாலமும் ஆசந டுர்ணமாயிற்று காமனாயினே
முத்தபபட்டாற் போனே இருகணனானும காண்கிறும் யிருக்கிற இருபபை, காட்டினெறித்த
விவாகாகதுவி = இவ் விருட்டத்த பக்ருஷி யண்ணீ, பலவேகியிலே இழப்பதே, பொருளும்
சுததும் வினை மட்டியிற்றே க்கவபணனீற்று இப்போது இடனிழவுக்கன்றியே அவனிழவு
காமிறது இடன கணை சேத்து [மின இடியாறி] நடுவே கண்ணீர்விழவிடுகிறதனைவிட வினோதி
கணைகி நுககதெனன, சாவணனிலும் வலிதோ இவளுடைய வினோதிவர்க்கம் *உதீர்ணன்ய
ரவேணன்ய* என்கிறபடியே - தாம் தமபபனும் சோஇருககா பொருத ஐச்வர்பயிறே.
மினந்த ஐக்கர்ப்பானது வேறுபடி வண்ணையை விளக்கித் துளையை சுழிக்க விளைத்தால்,
முதல்கே வானே கூறித்தபடியே யி,ரன்னீர். [இவனமானதிகாக் ககானறும் வாய் டேன்
யிரின] இவளுடைய முதததமரண கோக்கொன்னும் உடத்தமபடி கார்ப்பார்க்ககே.னும்.
மாண்டெனற - இளவர. [கோக்கொன்றும் வாய் டேனமினே, இவன்தானே முடித்து
பேசுகறன். மங்கனதானே யிறக்கிறோம்; ஹிங்கக விருக்கிற நீதென்னுமானே உமமுடைய
ஜீவநத்தே கோக்ககொன்னப பாதம்

வாட்டமிலுபுகழ் வாமனன்* இவை
கூட்டி வன்சடகோபன்னொம்* அமை
பாட்டேராயிரத்திப்பத்தால்* அடி
துட்டலாகு மந்தாமமே.

(11)

சு-—நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார்க்கு எம்பொணாள்கிருவர்களிலே ஆழ்வார் வாட்
கவேசவெல்லாம் பாரித நிநுமகே சாத்தி அடிமை பெயம்பெறுவா மென்கிறார்

[வாட்டமிலு புகழ் வாமனன்] - இவ்வவஸாநக்திலே வந்து வர்ச்சினைவித்து ஆழ்வார
என்றும் துன்பமாலே வாய்ப்பின்றிக்கே யிபுணாளான கலயரண துணங்களை புளையனான வாமநன்.
[இவசகூட்டி] - இவர்பொடிகூட்டி அமைமாட்டு அர்க்கத், பெளஷ்ககரத்தூக்குர் பத்தியினஷ்
கலயத்துக்கும் அமைந்த கணைகள்.

இ -—நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியப்பவளித்தாம் குடருணமாயிப்படியே அத்திரவிலே கூடித்
நிநுமகே சாத்திய நுபலிக்கப் பெறுவாகுள்ளகிறார்

[வாட்டமிலுபுகழ் - 'கோக்கொன்றும் வாட்டேனமினே' என்றவாறே, 'புறப்படபோம்' என்று
காணலையோடே வகுது தேற்றினான் இவன் வாட அவன் புகழாயிற்று வாடுவது. இவ்வவஸாதத்திலே
வந்து முகையகாடுகையாலே பூணமான கலயரண குணங்களை புளையனான [வாமனன்]
இவனுடைய ஆற்றாமையின காதலும், அர்த்தத்திவத் தோற்ற வந்தபடி தன்னுடைமககுத் காணத்ததி
வாய் வகுமயனிடே [இவசகூட்டி] இவதானே ஆகர்ஷகமாயிருக்க, புஷ்யம் பரிமளத்தோடே
அவந்தப்போலே இவசவோடே புணையுண்ட தெவ்வக. [வன்சடகோபன்கொம்] - மாநன் நுபவ
மன்றிககே வாகிவாகவி நாட்டை பசுடய வாழ்வித்த ஒளதாயம [அமைமாட்டு] சபதகஷணங்
கணாலும் அர்த்தத்தாலும் பூணமாயிருக்கை அமைவு - கலயவு [ராயிரத்திப்பத்தால்] ஆமரரும்
இப்படியே அகிலவிபத்தததும் கற்றார்க்கு [அடிசூட்டலாகு மந்தாமமே] திருவடிகளிலே குடருண்
மாயிப்படியே செவவிமாயிவச குடவாயிற்று இவர் 'அடியர்க்குமுறங்களை உடன்கூடுவதென்று
கொலோ' என்று ஆசைப்படது அப்படியே அநுபயிக்கப்பெறுவர்கள். பித்தருதல புதரங்கு
பரம தமாமாயேனே, இவ்வாறறுபயவல வந்த கலேம அநுபயிக்கவேண்டாதே பேற்றிலே
அழ்வையர்கள்

[illegible]

$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

91173-1101101 91173-1101101

[illegible]

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

செய்து, உறுதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(5)

உள்ளுநாடுகளைப் பொறுத்தவரை.

துமரம் புகழினை எல்லையற்றவா னெனவும், வஸ்துநீர்த் துலகநாமபோலே திருத்துமரம்
 மரமே எனவழிபடு இத்தா[தி] ஆவனபகவதம் நனாமந்தி எனகை காணாமெண்ணுதல
 போலெனமறிந்து இவ்வகைகள் திமைத்து எங்கே கரணமே. எண்ணுதா யி க்கொழிபடி. [என
 முடிவுகாணுதே] என்னவா மாறாதே *அநிஜ்ஜாதா* என நிறுபடியே, எனதலை மை. மதராதே
 கண்ணிச் செம்பினித் துயரத்துக்கலந்தினை நன்கு உரநித்தே. *அபயாபயில விச்சிலேஷித்த
 வொளநத்தாலே நான் அடியபக அதுகாணாம[தி] து மாறாதே கவந்தா நென்னுதல்.
 [சொல்லி அபயகாணெனநாச] என்னே நெருத்துக்கலந்தினை நன்கு ம சொல்லில் ஆகந்தி
 குணநிநாணை ம சொல்லி க்கு நெருத்து மது பித்தகை அவன் என்னைமறுபலிப்
 பிக்க. அதற்குக் கணக்குப் பித்த ரஸம் அருடவித்ததுநிதி மருக்கணமல்லது பாகாமிட்டுச்
 சகாவளி துடிபா தென ஸுமாம [சொல்லுவ தெனசொல்லித்] இதுகாவும் பகனை அருபலித்து
 அவற்றுக்கு பாகாமிட்டுச் சொல்லிகளா யிருக்கிற தெனத்தான் சொல்ல வல்லிகளோ?

சொல்லீரென்னம்மாளை பென் னுவிபாவிதனை*

எல்லையிலிச் சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை*

நல்லவமுதம் பெறற்கியவிஞமாய்*

அல்லமலர்வினாயொத்து ஆணவின் பெண்ணல்லனே. (9)

ஒ.—ஒன்பதரம்பாடிக், தமக்கு எம்பெருமானைப்பெற அடியாணமாய்க் பேசுந் தகிர்த்த
 ஆழ்வார் பின்னேபுத் தம்முடைய காமலத்தாலே எல்லையையும் அனலுத்து அனர்களும் குரமுட கூடப்
 பேசுகையினே உபகரமிக்கிறார்.

[என்னுவிபாவிதனை] - நான் உத்தேசிக்கதம்படி நன்னுடைய குணசேஷபுதற்களைக் காரியக்
 கெண்ணு மை ஏனெனெ உற்றுவிடே. [எல்லையிற் சீரென்கருமாணிக்கச் சுடரை] - எல்லையிலாத
 அழகையுடைய கருமாணிக்கத்தினொலியையுடைய தன்னை எனக்குத் தந்தவன். [நல்லவமுதம் பென்று
 தெனாயி] - மரக் குத்போகயங்கலில் தலைககடான அபுதம் நெனெ பொக்யமுமாய் மைமரம்பமனை
 மொளபுருநாற் குதமுபபித் தன்னுடைய பொக்யனாகுத்த தானையுநின் பரிமளத்தை ம மருமாக
 கையவமுதமாய். ஆணவின் பெண்ணல்லனே) நாயுருகணகிற அனன்படிபுமல்லன் பெண்ணின்
 லடியுமல்லன்

இ- ஒன்பதரம்பாடிக் பேசமுடியாதென்று மீண்டவர், சம்பளாதிசயத்தாலே எல்லாவுய்ய
 கூடப் பேசுவதாடங்குகிறார்.

சொல்லீர் என்னுங்கடையாலும் பேசவல்லிகளானே [என்னமமாகி, - தன் குணசேஷபுதற்
 களை என்கை முறையிலே திறுத்திவையின். [என்னுவிபாவிதனை] இவ்வாத்மாவக்கு தரகளை.
 [உட்கரு சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை] - திவயாத்மாரூபத்தினுடைய குணங்களுக்கு எலை யுண்டா
 க்து- விகரணகுணங்களுக்கு எல்லையினறிகடுகையிருக்கிறபடி. எல்லையிலாத கெண்ணுதர்ப் கெளகுமார
 மகனென உட்கருமப பெருவிலையுள்ள திவமணிபோலே மகாரபுடைத்தாயிருக்கிற வடிவை என்கை
 யருடையதவன். [நல்லவமுதம் - திதமாய் பொக்யமனை அமுதம். மரக் குத்போகயங்கலி
 கெல்லையன் அபுதம் மிமளமுமம். [பெருகையி லுட்கரும, - ஒருகாலும் எவயத்தந்தால பராயிகக
 பொளந்துத பரமபுருஷாதத் லைகளைமொகைய அல்லமலர்வினெயொத்து - பொக்யநதக்குத்
 துக்கரைபுடவின் பரிமளத்தை உபமாரமாகவுடையருட [ஆணவின் பெண்ணல்லனே] புருஷவிஜா
 தியன் பெண்ணால் கண்கிற இது த்ருடாந்தயா சொல்லுகிறது- ஆக, உபமாந ரஸித்
 கென்றபடி,

சுரு.—இவ் பதார்த்தப்பாட்டு—“பாகரயில்லை என்றும், இவ்வாகரங்கமரப்பாட்டு; இவ்வாகர
களைப் பார்த்து, எவ்வாயினும் எவ்வேசுவரனை எவ்வாறும் கடையாவினும் சொல்லுவதென கருளார்”
என்றிருவர்.

[illegible]

அனா கல்லாப் பெயர் அனா கல்லாப் அந்நா வந் யுப கல்லாப்*

காணாதின காணம் இ-காணம்மொர்வெல்லாம் காணம்*

பேட்டையாங்கரல் பேட்டையார் உ நவந தமலின்னுமாம்*

கோகோனா நீ துடைத்து வாரென்றனைக்காறுதே.

(10)

பாதிநீளச் செல்லிவாழ்வாறு அகையாந்
தென்னின்று

[illegible]

இ — பதனாமிரட்டி. அவனுடைய கைகளைக் கையாண்டு பிச்சித்து, அவன் எங்கேயு கலந்த பதனாய் சொல்லமுடியா தென்பவரார்.

[ஆணவன் இதுயாதி வ்தீர்ப்புமனகாதி மரவவஸ்து விலகலான. ஸ்தீரபுமனகமககைச் சொல்லிற்று அவஸைபாதி புருஷஸாமய மென்வகக்காக [அவஸவன், - நிவயிதியோகமெனலுதல், உதவககவஸ்து வெனறுதல். ஆக, ஸ்தூரதியவஸ்துதம் நிஷேதம் பண்ணினபடி பட்டரை கோஷ்டியிலே ஒருதமிழன் "ஆணவஅவவஸ்துருவமோ?" என்ன" "இவஸ்துதியவஸ்துயோ? "அவஸன்" என்ற சபதத்தாளே புருஷோத்தமமென்று காட்டாவினறுது" என்ன. காணலுமகாள்] அருந்தக் காணும் சகாப்தரதிகளாறு காணப்படாள் ஏகபரவாள் கயபதவஸாப்யமு கிலை [உணவவஸ்துமெய்லவன்] அகாச்சித்சக்துதாஸவன் ஆசதிகாது ஸுஸபன் அதுதத உபபாதிக்கிறது மேல், [பேணுமகால்] தேவகிமுதலாஸா தனகை ஆசரயிததக் [பேணுமுருவாகும]-அவககருவதப்யே பிங்காபாயப பிறக்கும்.

வைத்தந்தர் மனமொன்றையோ' எனப்பொலிந்தார் தந்தையார்' என நான் மனமி*
வைத்தந்தையின் தந்தையர் அருதாமலையோடு*

ငွေပါးစွန့်သောနည်းစီစဉ်က နတ်ရွာတိုင်းနည်းစီစဉ်မှာ အကုန်နည်းစီစဉ်ကပါ

செய்து, தந்தை சம்பந்தம் காண்பது தத்தவர்களுக்குரியது (1)

அதிக்கலாகப்பண்ணு, அத்ஐத நிர்ந்தியபிக்஑ுரூர்.

[illegible]

இ—மூன்றாம் 19-ம் திருவருடையவழித் தொண்டின் என்று அவன் அறிவையுணர்ந்து
அத்தகை விவரத்திப்பேசினார்.

[illegible][illegible]

[illegible]

2. தலைநகரில் சூதாட்டம், பழக்கம், சா.பி. நகராட்சியும் மிகுந்த செலவுகள்
மதுமதுப் பேரறிவுரை.

[illegible]

(இ) திரைப்படத்தில் அளித்த தகவல் அறியாமை அல்லாததால், அவ்வநிலையிலே அமர்ந்திருக்கிறபொழுது உடனடியாகச் சொல்லுகிறார்.

[illegible]

49 - இவ்வுடம்பு தீயாகி, 'இது நான் வந்திருக்கிறேன்' என்று அறிந்தவரது மனம் தான் தீயாகிவிடுகிறது. இது, விடுவது என்று நினைத்து இருந்தாலும் தீயாகிவிடுகிறது. அதைத் தவிர்த்து விடுவது தான்.

[illegible]

பாமநவீரிக் தகத பாஸமேயமகத வள ரகேயென நு சொகத நுர உகமக கம நிபே, "கரணாகக்ஷணாஸி" உகத துதகததை அமயமகத உகரணாகக்ஷணாஸி, "கரண மஸ்யாஸிக்ஷணாஸி", நாமருகி காலக பகதகததத் தகத பாஸமகத இதுமகி ஓந ஸவபாவமே பள்ளகே - உகரணாதானே என நு ககவுமகத.

வள்ளலே! பதுகதனு! என்மரதகாஸேயபி* உகைநினைந்து

எள்கல்தந்தகெந்தாய் உன்னையெவ்வளர் விடுகென்?*

வெள்ளமேபுனாநின்புகர் கண்டந்தாடிபாடி க் கவீத்துகந்தகந்தா*

உன்னதோய்களெல்லாப்துந்து உய்த்துபொந்தி நந்தே

(4)

ஒ. நாலாமபாடடி, திதேயகமக கரணாகத நு வ்யபாவஸுப விடுகி கிரணத பரமகமான கல்பாண துறந்திதாஸி நுதுள்ள உககா பதுகி நுதுவந்து விட உகபரணபொ க்கிடுரு

[வள்ளலேயென்று தெரங்கி] - பரமோதாரஸுப உவ்ஸபுஸிகாசகத விடுகிபொன பாதிபந்த கல்களாப்போக்தும் ஸவபாவஸுப. [என்மரதகாஸேய பாஸமகத நுர உகமக கம நிபே] - உகததை அமயமகத உகரணாகக்ஷணாஸி, "கரண மஸ்யாஸிக்ஷணாஸி", நாமருகி காலக பகதகததத் தகத பாஸமகத இதுமகி ஓந ஸவபாவமே பள்ளகே - உகரணாதானே என நு ககவுமகத. [வள்ளமேபுனாநின்புகர் கண்டந்தாடிபாடி] - உன்னை அநுபவித்தால் புறம்புள்ளவர்களுபெல்லாம் இகதும் ஸவபாவ நுத என க் தத்தகாஸினை. உன்னை யநுபவித்தால் கடுபம ஸவபாவகத எள்கதததததனை வெகறுமக [வெள்ளமேபுனாநின்பு அததால் வந்த பீத்யநகயத்தானே அடிபாடிக்கலி கது பாடிக்கணா. பகிபெருகெத அதார தாருஸத்தாத்தாலும் கிசேவஸததாரும வந்த வபவகககளெல்லா க்ஷணாய் போகே உதவிவிடுது உன்கிருவாடிகளே வந்திடுந்து

இ. - நாலாமபாடடி, தித பீதி எதனை குளிகருந்தகுமோவென்ன உன பககளை அநுபவித்து வைத்து விடவுபாயமுள்ளோ வென்கிடுரு.

[வள்ளலேயித்யாதி] - அவன்பககளை சொல்லுகிதா வளவகே - உன்னை எனகதத் தந்த பரமோதாரஸுப [பதுகதனு, உககா பதுகி நுதுவந்து விடுகிபொன பாதிபந்த கல்களாப்போக்தும் ஸவபாவஸுப] - உகததை அமயமகத உகரணாகக்ஷணாஸி, "கரண மஸ்யாஸிக்ஷணாஸி", நாமருகி காலக பகதகததத் தகத பாஸமகத இதுமகி ஓந ஸவபாவமே பள்ளகே - உகரணாதானே என நு ககவுமகத. [வெள்ளமேபுனாநின்புகர் கண்டந்தாடிபாடி] - உன்னை அநுபவித்தால் புறம்புள்ளவர்களுபெல்லாம் இகதும் ஸவபாவ நுத என க் தத்தகாஸினை. உன்னை யநுபவித்தால் கடுபம ஸவபாவகத எள்கததததனை வெகறுமக [வெள்ளமேபுனாநின்பு அததால் வந்த பீத்யநகயத்தானே அடிபாடிக்கலி கது பாடிக்கணா. பகிபெருகெத அதார தாருஸத்தாத்தாலும் கிசேவஸததாரும வந்த வபவகககளெல்லா க்ஷணாய் போகே உதவிவிடுது உன்கிருவாடிகளே வந்திடுந்து

ஈ. - நாலாமபாடடி - "நாமருகி காலக பகதகததத் தகத பாஸமகத இதுமகி ஓந ஸவபாவமே பள்ளகே - உகரணாதானே என நு ககவுமகத" என்று - தமமுடைய பாசகததை அநுபவித்தத்காசு, "தித பீதி எதனை குளிகருந்தகுமோவென்ன உன பககளை அநுபவித்து

[உள்ளேயிருப்பாதி] போகவனுமாய் பராபதனுமானவுள்ள "விதிதராசுரிதைய" என்கிற விதிபரேசுரிதைய எனக்கே விடமாட்டான்மையானே அந்நரதபரவரைப் பன்னாதி [உள்ளேயிருப்பாதி]யின் அடியாய்க் கொடுப்பாரி னாபாணவிதச இரண்டான விலக்கினையறம் பரிசுசேறிக்கொண்டனாதிருக்கை பரிசுசேறிதருடபாதி. "எததலாம் காண்காணாதே" என்கிற சுகந்தாபவதந்தி இவகேடெற்றேன் [ஆக], காமிகமானவிக்ருதி அங்குமித்து போய்போகருமாபோகே 'எனமுள்ளத தீவினைகள்' அநாகிகாவலங்கிதமான கரவங்கை [முழுவேசரிந்தளன், ஸ்வாஸம்மாக்கப்போக்கினென் யானென்கிறது] தெறுதாநாநாடியானே விசேதினாக்கோக்கிப்பென' என்ன - நரஸிமஹமாய உபதது ஹி, ஸ்வபீஸடபோக்கிப்போகே [உள்ளே] வகுத்தவனுமாய் உபகாசகனுமான வுள்ள [சிறந்தவனுலிகழந்த உன்ன வாககாய் இகழுகை வன்றிக்கே கொஞ்சமேவிக்கொத்த பராபதிமஹம் அரக லம் இகழ்க்கோகாது, விவரீகரீகைககை கிதராவமேபகமயம் கொஞ்சோடே துணிததுலாயிற்று கைவிடுவது இரானிமகைமகாவம்] அஹங்காரமகாரததாமே மகனறமாவம் திருவிருக்கினை போதம்படி வாதநர பூட்டியாக இடு வளத்திதே. [கூங்கு, - நரஸிமஹத்தின் சீறறந்தகைககாட வாரே ஒத்தகூட்டகாசெயதது அநாயாஸை கிபித்தபடி. [எனமுள்ளகக்காளியே] பூட்டரஹலாதம ஹனுக்கு உபகர்த்ததம தமகவென்கிருக்கியுள் ஆசரிதிலே ஒருவாக்குசெயதது தனக்குசெய்த தாக நீளத்திரிதயன்று பகவதஸம்பந்தியினைபக்ததனை [முதயாதிதனென்ககே ஆசரித பாதிர்கு ஸமகாவத்திலே உள்ளேயழிப்பாறித் தோற்றுமாயானபின்பு பெருத்ததுனடோ, எல்லாமகற்றே னலிலேயே.

கதி. ஆறுமாதம்—ஆசர்களுடைய பரகீழ்நாஸமகாலத்தில் தோற்றுமானோரு
உணவினபு எனக்க ஒரு தகவயாரச முண்டோ? என்கிறார்.

[illegible]

[பாதிமாநித்யாதி] ஸபரிசரமாக உண்மையிலுள்ளிருக்கக்கூடிய நீர் செய்ததென்? என்ன - அநாதியாகச் சராவது சிறப்பதாய் போகதேன அது எந்தது நீராதல், பராவச்சிறத்தவன் துறந்தல் செய்யக் கூடியவனாய் சிறந்த துறப்பாரமயக்கவாய் போராவதற்கு, உனது கவடகண்வரது கிடங்குகொண்டிருக்கின்றேன அதாகித்து இத்தவையிக்கு திருத்திவிடிக் ஒருதலுண்டி என்று தோறாதபடியானே சொல்லுகிறது [உளவந்திதி] கொடுக்க விரும்பியவனாய் துறப்பவருக்குத் துதித்துள்ள அந்த கரண காலுஷமயமே உறுத்தபவனாகிறது. 'ஸாதமஸமாஸாதய விசந்தகததா' ஹந்தாசுதென்கத மாதரமே வனநிகே [சந்தொமதபாதி] முடிவினாந ஆராத ஸமுத்பத்தியே நான் அருகாஹிததேன திருவடி திருவடிநாதவாந இவாகனம் நயங்கேனவித விஷயக்கமேயிறே நான் அருகாஹிதயபெறந்து ஸ்ரோமிவாகனம் செய்ததென்? என்னிட பெரிய திருவடிமயம் திருச்சிறக்கக்கே குமத்தன். [பாதிமாநித்யாதி] சிவம் சிவமாய் அஸுரமாகத்திறுண்ட உவவனாகப்பட்ட துறப்பவனான ஸ்ரோமி விவோதிவாகனத்தினை பாபாவிதமுள்ள அநந்தியனா பெரிய திருவடியேனென்றி ஐசுவரியத்தால் வந்த வீறுமாய்த் துறமயம் விசந்தவனே பெரிய திருவடிக்கு அருகிப்பத்யம் - அவனாக நகதறித்து செய்க விர தீவனனாக உளவியெனாந நீக்கேம் - என்னேகிட இப்படி கவந்த உளவிய என்பகவியி னினமும் நீக்கவிடப்பாசொதிப்பேறும் தமழமய துளிமயமே இப்படி அருகாஹிதயானே அவிசங்கம் பன்னாமிரா தமழமயம் அவன் எதிரிடப்படி [சந்தாய] - விவோதியவப்போகவிவாது கவகக்கக்கடியான பராவதியைச் சொல்லுகிறது.

*தி - உடம்பு - 9 - இப்படி கனத்தப்பற்றுக்குநீர் செய்த உருத்ததென்? என்ன, - ஒருவர்க்குக்கூட உருத்தவக, தானபிறந்து பண்டத்த தெனக்கு - அதுவுமொன்று உண்டு, அநாதியாகப்பிறந்து போகதேனென்கிறார்.

[பாதிமாநித்யாதி] ஸபரிசரமாக உண்மையிலுள்ளிருக்கக்கூடிய நீர் செய்ததென்? என்ன, - அநாதியாகச் சராவது சிறப்பதாய் போகதேன அது எந்தது நீராதல், பராவச்சிறத்தவன் துறந்தல் செய்யக் கூடியவனாய் சிறந்த துறப்பாரமயக்கவாய் போராவதற்கு, உனது கவடகண்வரது கிடங்குகொண்டிருக்கின்றேன அதாகித்து இத்தவையிக்கு திருத்திவிடிக் ஒருதலுண்டி என்று தோறாதபடியானே சொல்லுகிறது [உளவந்திதி] கொடுக்க விரும்பியவனாய் துறப்பவருக்குத் துதித்துள்ள அந்த கரண காலுஷமயமே உறுத்தபவனாகிறது. 'ஸாதமஸமாஸாதய விசந்தகததா' ஹந்தாசுதென்கத மாதரமே வனநிகே [சந்தொமதபாதி] முடிவினாந ஆராத ஸமுத்பத்தியே நான் அருகாஹிததேன திருவடி திருவடிநாதவாந இவாகனம் நயங்கேனவித விஷயக்கமேயிறே நான் அருகாஹிதயபெறந்து ஸ்ரோமிவாகனம் செய்ததென்? என்னிட பெரிய திருவடிமயம் திருச்சிறக்கக்கே குமத்தன். [பாதிமாநித்யாதி] சிவம் சிவமாய் அஸுரமாகத்திறுண்ட உவவனாகப்பட்ட துறப்பவனான ஸ்ரோமி விவோதிவாகனத்தினை பாபாவிதமுள்ள அநந்தியனா பெரிய திருவடியேனென்றி ஐசுவரியத்தால் வந்த வீறுமாய்த் துறமயம் விசந்தவனே பெரிய திருவடிக்கு அருகிப்பத்யம் - அவனாக நகதறித்து செய்க விர தீவனனாக உளவியெனாந நீக்கேம் - என்னேகிட இப்படி கவந்த உளவிய என்பகவியி னினமும் நீக்கவிடப்பாசொதிப்பேறும் தமழமய துளிமயமே இப்படி அருகாஹிதயானே அவிசங்கம் பன்னாமிரா தமழமயம் அவன் எதிரிடப்படி [சந்தாய] - விவோதியவப்போகவிவாது கவகக்கக்கடியான பராவதியைச் சொல்லுகிறது.

[illegible]

வீட்டு வயது (சுமார் 35) தரமான கல்வி பெற்றவர்.

ወርቅ ጥፋት ከፊት ጀምሮ እስከ ድንበር ድረስ የሚገኝ ነው።

2111 12 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 10

אֲנִי וְכָל הַבְּרִיָּה אֶתְּחַדְשׁ בְּיוֹם הַזֶּה

(5)

29. 100
 30. 100
 31. 100
 32. 100
 33. 100
 34. 100
 35. 100
 36. 100
 37. 100
 38. 100
 39. 100
 40. 100
 41. 100
 42. 100
 43. 100
 44. 100
 45. 100
 46. 100
 47. 100
 48. 100
 49. 100
 50. 100
 51. 100
 52. 100
 53. 100
 54. 100
 55. 100
 56. 100
 57. 100
 58. 100
 59. 100
 60. 100
 61. 100
 62. 100
 63. 100
 64. 100
 65. 100
 66. 100
 67. 100
 68. 100
 69. 100
 70. 100
 71. 100
 72. 100
 73. 100
 74. 100
 75. 100
 76. 100
 77. 100
 78. 100
 79. 100
 80. 100
 81. 100
 82. 100
 83. 100
 84. 100
 85. 100
 86. 100
 87. 100
 88. 100
 89. 100
 90. 100
 91. 100
 92. 100
 93. 100
 94. 100
 95. 100
 96. 100
 97. 100
 98. 100
 99. 100
 100. 100

[illegible]

2. — ஆங்காம்பா புன் னாடிகரகாள் தமையா இப் பராககிறறு தன அ, நகககக க ப கககி
 "ஆயுயாண்டபகதற ஹாஷததாஹே தி கமேனி உஜதவமகாண்டப கானு பகடா அ, நகககக
 "விச்சாதுததுடல் ஸ்நாதக சதுபகவயா நுபெயக, மஹாபயுபவஸ்கெர ஸாமக துபகதற நக
 சரியாநகலக

[வி] டுமங்கியாதி] வி. ௨ இனவகங்கள் நூள சிவநகு தேஜஸ்கிலப்பை தருங் கா. ௧௭. ௩௪
பொன் தரிசுவில் வயக்கப்பட்டது நிசுமி கஞ்சு அந்தக் கட்டி குறிந் தெக்கஞ். குள் மென் கழுமி கண்ட
பி

[illegible]

வங்காளநாட்டின் கோதாமா । அரங்கத்திலிருக்கிற*

கண்ணாடிகளெழுந்த தென்குருகார்ச்சட கோபன்"

பயன் அபிவிருத்திக்குரிய கைம் பணித் துறை இலாபம் விரைவில்*

பண்ணிற் பன்னி தநாமப் பப் ப் அண்ணல்தாளனை விக் தமே (13)

ஒ. பி. கருந்தியல், இத்திருவாய்மொழிசாஸக [கற்றுவன்க்கை இத்திருவாய்மொழிதானே எம்
மொழியானித்ருவாய்மொழிசேல சேலகரு மொள்கிற்.

[illegible]

தி.—நிஹத்தில, இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இத்திருவாய்மொழிதானே ஆவன்திருவடி களிறே சோகத்ருமென்கிறார்

[வள்ளலார்மணிச்சோதியை] அழகிய நிறத்தையுடையதாய் பெருங்குழை நல்லமணிபோலே யிருக்கிற வடிவையுடையவனை [அமர் தலைமக்கள் இவ்வழகு நிறப்பலிகளாலும் அநுபலித்து முடிக்கெவ்வாறுவந்தது அவ்வருகா யிருக்கை. [கண்ணன் இவ்வழகு விலக்காதுதிகாரமாக யன்றிக்கே அளமதாதிக்குறக்கும் கூலிப்பணவன். [நெடுமாலை] - என்னவிய பரவவளிய தெ, என்னோடு பரவரயாமப்படுத்தவர்களாவும் செல்லும் வயாமோறாதிசயத்தை யுடையவனை பவனாரிய வேதம் போலே அடியினற்குக் கிருக்கிறதன்ரு. "அன்பு நன்னயம் என்னும்திற காட்டலும் விவக்கணமா யிருக்கிறதாயிற்று வக்த் துத்தியாலே. [பண்ணி] - இவையுள் பண்ணிலே புணர்க்கப்பட்டன. [பன்னிநாரம்பட்டது] - ஸ்ரீவைஷ்ணவசிறுமான் திருநாமங்களைவந்துப் பாடி னவை [அண்ணாவதா ளன்னவிகுமே] ஸர்வேசுவரன திருவடிகளை அணவிக்ரும் - சோக்கும். இப்பத்தொடரை எப்பத்தந்தனோ கேசவந்தமாரகமும்.

கடு. கந்தசூல இத்திருநாடு செந் கற்புடையவர், இவ்விதமாக மெய்நிதரனை எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சேர்த்துவிட்டு மென்கிறார்.

[illegible]

மே. 3-ம் பிரப்பிசியன்ஸ் "அபிபளாருஷேயம்" என்று எழும்பும் விநாண்டாயிரதகரதாயிறு வக் திருவிசேஷத்தாலே. இவை பன்னாலேயாபிறகு கடக்கது. பன்னா நாமப்பாட்டு) வைஷ்ணவதத்துவசிஷ்யம்மான திருநாமங்களைவைத்துப் படிப்பது இவை செஷ்வாதென்? என்பது, [அண்ணாவதா னனைகிக்ரு] வர்வேசுவரன் திருவடிக்கொடு. சேர்ந்ததுவிடும். திருத்தொடர்மாதிரிசேர் "டை ஸம்பந்தந்தானே" கேசவன் தமராக்விடும்.

முதற்பாட்டில் தமமேசாடு ஸம்பந்தஸம்பந்திக்ருமிமல்லாதம் தம்மைப்போலே விஷயி கருதாந்நாக னென்றா இரண்டாமபாட்டில் அதிசுது அந் காரா னனவாதாலை என்று, அந்நிராயணம் கார்த்திகைதது, அந்நிச்செராதா, மூன்றாமபாட்டில் இப்படி விஷயிகரிக வாதது செஷ்வ சொன்னா நாமப்பாட்டில் எவ்வகையதா தன்னையே அருபவிக்ருபடி னென்ற, னென்ற, அந்நாமப்பாட்டில் இப்படி தமமை பதப்பிப்பித்தது ஏன் அவன் வடிவிலுபகஸ்ச சொன்னா, ஆறாமபாட்டில் இப்படி என்னை விஷயிகரிக்ருகக்கடி திரேறதுக உதன்பென்ற, ஏட்டாமபாட்டில் தமமேசாடு ஸம்பந்தம் அருபவிக்ருபடிபாடா நெனசந் தந்தா க்வாநா, ஏட்டாமபாட்டில் தந்தமாவனநிகடுக, விதிரதிபாண நெனசாம போக்தொ, னென்றா, ஒன்பதாமபாட்டில் தன்னுடை வகையாண தண்பகையே நாள் அது விக்ருபடி என்னந்தாத்திலே பதக்கா னென்றா, பத்தாமபாட்டில் அருபவ விராதிபாண இவதிரதிபாணதன்னா திரபககக் கெண்டா னென்றா, பதினேராமபாட்டில் ஏவமபுதனாவன் வகையாவது அந்நிரா துது என்னா, பன்னாட்டாமபாட்டில் என்னைப் போலே காண்பார்க்குக் காணலாம்குதிரிய ஸம்பந்தந்தால் அந்நிரா திரபக தெனா, மிகமத்தில் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி அனைவராவணை : பாலேசம்

—: ❦ —

ஓ. எட்டாந் திருவாய்மொழிவின. தம்மகைய மிகரத்தையும் தம்மைப்போலே யாக்கி, "செஷ்வ மொது" என்று பார்த்துவி, தனக்கு அனாதாரணமாய், பாயவகவிதையெறி சொல்லு கிறபடிபே போய் பிரபலபாணரையும் தனக்குப் பாயவகவிதையுள் திருவந்தந்தந்நவான் தொக்கமான அபர்ணமமரிகையும பரிசுறாகவடைத்தாய், எத்தனையையும் அளவுடைய ப்ரஹ்மாதிக்ருக்தம் ஸம்பந்தமலந்தால் துஷ்ப்ரணமம். ஒளவு மில்லையெனலிலும் திருவடிகளேயே பற்றினார்க்கு அந்நிரா திரபக, துக்கந்தரவிதமாய், அதிசுது ஸம்பந்தமாய் திரதிரயமங்களமாய், அந்நிரா திரபக அந்நிரா திரபக, அபரிசேதமாய், உத்தமமமாயுள்ள புக்தம்மாய்மாய் தன்னுடைய ஸ்ரீவர வதாது, மில்லையெனலையே அபேகித விக்ருக தக்கமாயுள்ள ஸ்ரீவர பதியான எம்பெருமான், தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்கும் தருகையிலே யுபகரிக்ருதநாதகிற விருபகைக் கண்டு அதிபத்தான அருவார், எல்லாநாயம் தருசுபேககமாய்க்கவெனும்" என்று பார்த்துநா, அவனுடைய மொகப்பித்ததனாகையுள், அவனது உறுப்பாக ஐசுவரத்தையும் உபகித்தது, நானும் இவர்க்கார் போலே யாகாதே துதெகபோகனுபக்கிணந்தி அவன் புழிக்கப்பெற்றே யொன்று தருபதராய் முடிக்கிறார்.

தீண்டலாகாது என்றும் போலே. திருக்குறள் காலப்பரி பிறப்பெனகை. தமக்கு ஏளித்து நடிப்பேல்
ய்விடவிடமற அருப்பம் வகை சொல்கிறார். 'நானும் பச்சையன்களும் ஒரு பறவையினம்' எனனு மவரிடே

[illegible][illegible]

முனையுயர்ப்பிறநி உ ி ய றுந்நவ்வெவையும*

அதுவா, தந்தை! உங்களுக்கு அதுவா நங்காவேலாம் *

ឃុំត្រពាំងឈូក ឃុំត្រពាំងឈូក ឃុំត្រពាំងឈូក ឃុំត្រពាំងឈូក ឃុំត្រពាំងឈូក *

தேவா த்தேவபெநாந் அந்நித்தேவ.

(5)

[illegible]

[புலகொண்டி ௧௦௮ பக்கம்] - சிந்திய நுட்பவற்றையான சாமவகம்ப - கருநெய்விளக்கி நுத்தம்
 'சிந்திய' என்ற சொல் புகழினைத் தாராளமாக [செவ்வந்தெவியத்தாயன்] - பரமமாதி தெவியத்தாயன் தம்
 ஆதிதேவன் [புலகொண்டி] அடங்கியுள்ள புகழினைப்பதியுள்ளவன் [மனந்தேவியன்] - எவ்வளவு புகழைத்தர
 பரமதேவியதி துமிருத்தவன்.

இ. அ. ச. பட்டாபதி, 'நினைவொரு மெய்யொருடனும்' என்கிறபத்தினத விவரித்துக்கொண்டு
ஹிமகரி வர்த்துப்பதாரங்கங்வே ரக்ஷிகஞ் சென்னை.

[அலங்காரம் பிழிவிட்டது] நீதாதுபரிதாபம் தானேற்றம் நீராதுது. கவலையுமாள்
 ஐந்தாட்டம் ஐமம் தொடக்கமாக மற்றவைகளையும் மறந்துவிட்டான் மறந்திடலுமுறு ராதி
 லாவகத்துக்கும். முயாக தன மதலாய் முயாகத் திகையாது பதியாததாயினும். இவன் தன்னைப்
 பெறுதக்காக கரணகளைப் பரவகளை அகலிக்க, ஆவறுதற்கு கொணர் விஷயப் பரவணராய

தனிலே பிறக்கவல்ல எந்த உயிரினம். *அஜாயமகோ பஹுதா விஜாயதே* [மறப்பொன்
லின் றி] அவதாரங்களில்லும் மேலே உயர்ந்தவன் அம் ஒரு மறப்பொன் றிக்கே. [மறப்பொன் றின் றி]
இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம் மறப்பொன் றின் றி உயர்ந்தவனானதொன் றும். மறப்பொன் றின் றி
[என் றுமமங்கலேனெ, மங்கலத்தின் றுள், அந்நாமமென றும் பங்கமம். அந்நாமமே
பெனவகிநா ஆக, இதனாகே - மங்கலத்தின் றி உயர்ந்தவனானதொன் றும் -
தம்பலபைமங்கலத்தின் றி, மறப்பொன் றின் றி எல்லாவுயிர் றின் றி உயர்ந்தவன், என் று
மங்கலத்தின் றி - மங்கலத்தின் றி, மங்கலத்தின் றி - மங்கலத்தின் றி]

உதிக் கொள்தெய்வம் உலோகமலோகம்*

மகிழ் கோலம் போதி ஈ அந்நகரம் மானே*

மகாபுராணச் சுவைத சொந்தரெய்க்கொண்டி* வன்முடி

ஈ நிர்வாழ்ந்து உன்னை வணங்குவாராயே.

(C)

ஒ.—ஆறம்பாடி, தேவாதிபதி தங்கப்பாடி, சலித்தலியை நீலகலாபாலங்காளம்பாடி
ஸ்ரீரங்கபுத்தூர்ப்பெயரில் பதிவுசெய்துள்ள மெலவசகதாபலத்தோடு கூட நானும் பதிவுசெய்துள்ளதாகொன்றது
என்றும் உன்னை அநுபிஷ்டாபடி எண்ணிவந்து வருகிறது.

[மடிஞ்சொள்] - ஆநந்தரத்தா [மனொங்குமொங்கு] தெநாசெதயமா [மொதி] மத்தரஸிர்
 ளாடுகள் [மலர்ந்த அமுமொங்கு] உளாடாதினா ஸ்ரீமொங்குமொங்கு.

இ.—ஆரும்பாடபுலி தேவாதிபதராததங்களைத் தனித்தனியே நியதஸ்வபாவங்களாமமுத
பண்ணினாப்பேயே, எனக்கும் உளரீசர் யநுபவிகளுகையே சுவப்பாவமாகப் பண்ணவேண்டு மென்கிறார்
தேவாதிபதராவஸ்துஷ்டபுலியும் பண்ணின சி ஸ்துஷ்டபாயோஜநமான 9 ஸதுஷ்டய அநுபவத்தை,
மாநஸரநுபவமீதரமநிறிககே பாஹ்யஸம்மச்சேஷம் பண்ணுபடியே எனக்குத் துஷ்டேனுமென்கிறார்
ராதஸ்யம்.

[மகிழ்கொள தெய்வம்] - மறுவுடன்தீக்களிதகாடடைய போகஸம்ருத்தியாலே பரீதிபுக்தரான தேவர்கள். [உணோகம்] பரதவகாஸித்தயான அசித்த ஆம்சம் 'ஸோக்யத ஸ்தி - ஸோக. அஸோகம். பரத்யகஸ்ததாய் காஹ் பெண்ணானுத சேதநவஸ்து. [மகிழ்கொள்சோத்] - பரகாசகத்வாநிகளாலே பரீதிபுக்தரான சுகதராத்யாகள. [ஃஸாந்தவமமாணே] - 'பஞ்ஞ ஸயம்' என்கிறபடிபே ஸ்திகம் சித்தித் வசிஷ்டரூபகொண்டு விஸ்தருந்நுள்ள ஸாவேசவரணே [மகிழ்கொளசிகந்த] 'ஜீ' எனறும் நெருக் பரீதிபுக்தமரகவேஹும் [சொல்] - அநத பரீதி வறிநத சொல். [செயலக] - பரீதிவரிதயான செயல் எனறும் மகிழுவற்று. - ஸங்காஸம்நம் நஹும் பரீதிபுக்தரூப [உள்கி வணங்கவாராய] - பரபதனான உள்கி முஸறயிலே அநுபஸிகக வரவேஹும்.

[illegible]

மஹிதிகொளதெயகம். "பொத்தப் போர்கொபகரண போககரணதாங்ககா"லே மஹிதிகொள
காடபிடி ஆகந்தபகரணதாய் ஆகந்தபகரணதேவ"கள் [ம.லே.கம்] போக்பத ஆத் போக:
என்கறபடி கம். ச"ல" போகிகரணங்கண்டுது வந்தபகரண அகந்தது அபிலாகம் இவறறை
காறிக்ரும ஸந்தபகரண"ல கரணங்கப்பத போக"கரணதரைக ஸந்தபகரணமான சிறுவனது.
[மஹிதிகொளதேவ] இவறறமான போகபதாரககம். கரணதாங் காட கணென்னவகம்.
இவறறை புண்டாககண ஸா போககரண. *மஹ= ஸயாம* என்கறபடியே கண்கிரண

7

1

100

2288

— 100 —

CT 18.4

5

野

[illegible]

சென்னை நகராட்சித் துறைமுகத்துக்கு உட்பட்ட இடங்களில்
பிரதானமாகப் பெறுவது சென்னைநகர்.

[illegible][illegible]

ஆதலால் இந்நூல் 3 களில் சரணாம், அமலபுத்தமார்தர் திருநெல்வேலி சரணாம், ஜீயார் திருவாழகத்தில் சரணாம்.

[illegible]

தருமபுரம் திருமலை இலியா. இதுவே சதிர.

மயங்கித் தாலை யாரை "மயங்கித்" என்ற ஆதித்து வந்ததற்குப் கோபில் பரதம
குறியு. குறையுண்டாக சாதிநுட்பத்தில் சந்தரன கவ மந்தேசுரின் துள்ள கிக் மயங்கி
மயங்கித் தாலை யாரை "மயங்கித்" என்ற ஆதித்து வந்ததற்குப் கோபில் பரதம
குறியு. குறையுண்டாக சாதிநுட்பத்தில் சந்தரன கவ மந்தேசுரின் துள்ள கிக் மயங்கி

பயனல்லவென்பது : பயனில்லைவென நகை!

புதுவையில் வசிப்பவர்கள் புதிதில் அறிந்துகொள்ளுங்கள்*

ഇമ്മാനുവേൽ ഗ്രൈന്റർ എൻ. എസ്. എസ്. എസ്.

அபயம் பண்டமடைவது அருதுக துமாரே.

(3)

பு—முன்முயற்சி என் னி னு ளைத் தோற்ற, அயன்ற கைநய னடி மிதவடிவ ிருங் கருநய
கொண்டிருந்.

[illegible]

இ. - சூனியம்பாடில், திருமலைபச்சைசேரந்த அபக்காக்கரை பராமிகைகடே கரத்தைய மெளகியூர்

பயனனுபவசெய்து பயனிலிழை - பரமேஸ்வர சூர்யமாஸவதூற்றசெய்து பரமேஸ்வரமில்லை
செய்யும பலந மிள்ளாழி பரமேஸ்வரமாயிரிற்று தாம் நதின விஷய மிருபவது, "வா"கமகாத்தும்
எனளககடவதினே ஸாதநதளசனிலும் து ககருபமாய பரவீலனைமில்லும் து ககமிசர ராதிந,கதிர ஸ்வரக்க
தத்ஸாதநயகமாயமிதறு இவர் வினைகதிறது. [செருநீசே] - விஷயம்த்ரவகதநக்தும் த்ரவ்வாழயநீதுகரு
முலாடாந செருவாதி உணக்கு அங்முதினே [பயம் வறழ்வண்ணர் பரிநதுநேருகோயிட] - வரவாசு
மாஸ "மகமப்பா"ல இவ்ஸத்தலவிபாகமிந்நிக்கு ஸாவஸ்தாநகபுணணி வராகிததிர தேசா
வரவாசுவவாஸ்தாபோலே யி நககரு த் நமேஸினை பர பரவஸ்தா அலவடிவ் நக வரவாசிககொண்டு
நிரநதர வரவஸ்தாஸ்தாநிநு கோமிசென்றுமாய தமகருபாய பாபநகருகள் ஒருவனையா மிரநகதிரபடி
[மயவத்தபதி பேரகமததயாலும் இந்நடசயரலும் புககார மிகவும் மதிமயவகுமபடியான திநசேசை
பரவாஸ்தாமிமிந் கலக்ககாசையாலே பாபநகதாக்கதமிநே [அபனமஸிவிசயாதி] - திருமலையே
ஸமபதததததததத தமகருப பேரநக வுடைய மலைப பரபிக்குமிதுவே பரபத மென்கிரா

செ. 5. - ஸ்ரீ. ரமணி. 9 - உத்தேசப்பத்திக்கு இதெல்லாம் கேட்குமோ? திருமகமோடு
சேர்ந்த அயன்மலைப் படை அனுப்பு மென்றார்.

[illegible]

பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம்
 பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம்
 பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம்
 பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம் பகரம்

(7)

7. The following are the names of the persons who have been appointed as members of the committee:

[illegible]

3. பரமபுருஷன், திருமணி" எனவும் அநுபந்தமாகியே பரமபுருஷன் -

[illegible]

உதயகாவுக்கு வெற்றி வென்றார்.

பலவததர மென் னுதல், சீரோஷ்டமென் னுதல்.

வழக்கெனநீதியின் வல்லினைமுற்காது*
அழக்கொடியுட்பான் அம்பெருங்கோயில்*
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாவிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதாவதே துணிவதுததே. (9)

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், திருமலையைத் தொழுகோமென்று தினைக்கையே அமைபுமென்று அத்யவளிக்கையே விஜயமேறுது வென்விருர்.

[வழக்கென்று தொல்காப்பி] - இதுவே நயமாம் என்று திளையுங்கோள் இதர புருஷார்த்தத் திலே பரவனராயத் தலைபாதே. [அழக்கொடியென்று தொல்காப்பி] - பூதனைய முடித்தவருக்கு போக்பதையாலே விவொண்ணாதபடியாய் அலங்குதிதமாக வந்ததிக்கையே கோயில். [மழக்களிற் றென்று தொல்காப்பி] - அழகரைப்போல் முத்தமாள கழபூதங்கள் சேர்ந்த திருமலை.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், திருமலையைத் தொழுகினைக்கவே அமைபுமென்று அத்யவளிக்கையே விஜயமேறுது வென்விருர்.

[வழக்கெனநீதியின்] - நான் சொல்லுகையாலே “ஆற்றம்” என் திருக்கையே யன்றியே, இது ஸ்வரூபரஸந்தமென்று நீதியுங்கோள். [வல்லினைமுற்காது] - வயதிரித்தவிஷயங்களில் பராவனாய் மாகிற வலிய மாயக்களிலே புக்கவகாவினாதே. [அழக்கொடி, இதயாதி] - அழமென்று - பிணமாய், அத்தால் - பெயென்றபடி. அழக்கொடியென்று - பெய்ப்பெண்ணென்றபடி. பூதனைய பிரசித்த க்குஞ்ஞன், நம் விரோதிகளைப் போக்குகைக்கு விரும்பிவந்ததிக்கையாலே சலாக்யமான திருமலை. போக்யதையாலே விரும்பி அலங்குதிதமாக வந்ததிக்கிற தோம் என்னவுளாம். [மழக்களிற்றிதயாதி] - செவ்வாலும் இளமையாலும் அழகரோடொத்த கழபூதங்கள் சேர்ந்து வந்ததிக்கிற தோம். லக்ஷணோபேதமா விரும்புபதொரு ஆனை வின்ற விடத்திலே ஆயிரம் ஆனை வந்துசேருமிதே; அங்கு சிற்சிறதும் சோலை மழகளிற்றே. [தொழுகிதயாதி] - திருமலையைத் தொழுவோமென்று மனோரதித்து அத்தையே பாயோதமாக அத்யவளித்திருக்கு மதுவே விஜயமேறுது.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு—“திருமலையைத் தொழுகோம்” என்று அத்யவளித்து தினைக்கையமையும் விஜயமேறுது வென்விருர்.

[வழக்கெனநீதியின்] நான் சொல்லுகிற இதுவே முறையென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [வல்லினைமுற்காது] உங்களால் போக்கெக்கொன்னவொண்ணாத மறாபாபங்களைப் பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்திகோளாவில். அழமென்று - பெய்க்குப் பேர்; கொடியென்று - பெண்ணுக்குப் பேர்; பெய்ப்பெண்ணென்றபடி. அழமென்று - பிணமாய், அத்தால் - பெயென்றபடி. பூதனைய முடித்தவன் “இவ்வொழுத்தவிசிராதிகள் வந்தபோதாக நம்மை மெடுங்கைகூட்டாக்கி வைக்கவொண்ணாது” என்று சித்தவாஸம்பண்ணுகையாலே சலாக்யமான கோயில். [மழ இதயாதி] அங்குண்டான தியக்குகளும் அழகரோடு ஒரீனமாயரயிற்று இருப்பது. இள வாகைக்கன்றுகள் இளமினமாகச் சேராரின்றன்ன திருமலையை லக்ஷணோபேதமாயிருப்ப தொரு ஆனாரின் தவிடந்தே ஆயிரம் ஆனை வந்து சேராநிற்கும்; அங்கு சிற்சிறதும் சோலை மழகளிற்றே, “தென்னுகை”யிரே. திருமலையைத் தொழவேணும் என்னும் மனோரதத்திலே துணிவதே இவ்வாத்மசாக்கு விஜயமேறுது.

ததென்றுகனாவும் துதும்செய்யாதே*
வேதமுன்னிரித்தான் விரும்பியகோயில்*
மாதமுமயில்சேர் மாவிருஞ்சோலை*
போதவிய்மலையே புருவதுபொருளே. (10)

இ.—பத்தாம்பாட்டில், பல்படிக்காலும் திருமலையே மறமறமென்று உயர்வரித்தபடியே உயர்வரிக்கிறார்.

[சூதென்று தொடங்கி] - நேர்பாடு என்று பார்த்துக் களவு காணுதல், பச்சதோற்றத்தையாதல் செய்வாதே. [வேதமென்று தொடங்கி] - ஸ்ரீகேதவாலே வேதார்த்தத்தை விரித்தவன் "வேதார்த்த பூதனான தன்னை ஆசிரிதர்க்குக் காட்டலாம் நிலம்" என்று விரும்பிய கோயில், [மாத்ருமயிலென்று தொடங்கி] - அவ்ஞான ஸத்வங்களைல்லாம் மிதுமையே வர்த்திக்கும்படியிருக்கிற மாவிரும்சோலை யாகிற நித்யவஸந்தமான திருமலையிலே புருஷை பரம பரவோஜனம். மாத்ருமயிலென்றுது - மனத் தவத்தையுற்ற மயிலென்னடியாம்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

[சூதென்று இத்தியாதி] - சூது - வெற்றி. நேர்பாடென்று பார்த்துக் களவுகாணுதல், பச்சதோ ற்றணமாதல் செய்வாதே ஆத்மாபஹாரணம் பண்ணுதல், "சச்சவானே ரக்ஷகன்" என்றிருக்கும் ஸாத்விசுரர யுக்தப்பாபாலங்களாலே விச்வஸத்ததைக் குறித்தல் செய்யாதே என்றுமாம். [வேதமுன் விரித்தான்] - ஸ்ரீகேதா முகத்தாலே வேதார்த்தத்தை விசதிகரித்தவன். [விரும்பியகோயில்] - உபதேசத்தால் மீளாதார ஸ்டிஷைவக்காட்டி மீட்டைக்கொக விரும்பிவந்திக்கிறதேசம். [மாதென்று தொடங்கி] - பேடையோடே கூடின மயில்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற திருமலை. மாதென்று-மார்த்தவயாய், ஸுகுமாரமான மயிலென்னுமாம். அவ்ஞான ஸத்வங்களைல்லாம் மிதுமையாய் வர்த்திக்குமென்கை. [போதுஇத்தியாதி] - போதென்று - பூவாய், திருமலையை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்கும்த்தனை. நித்யவஸந்தமான திருமலை யிலே புருஷையே பரமப்ராப்யமே.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு—பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்த படியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

[சூதென்று] எமக்கு ஸல்லவாய்ப்பாயிருத்ததென்று சூதும் களவும் செய்யாதே, காஸ்த் ரங்கன் இவற்றை விசேதிக்கையாலே அவற்றையுஞ் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, களவாவது "சோரேணுத்மாபஹாரண" என்றிற ஆத்மாபஹாரமாய், சூதாவது - ஸாத்விசுரர ப்ராமா ணிகனா மிருப்பானெருவன் "ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகன்" என்று விச்வஸித்திருத்தால், "காண்கிற தேவாத்துக்கவ்வருகே ஓர்ச்வரனாவதென்? ஆத்மாவாவதென்" என்று காணக்காண னாபஹரிக்கை. [வேதமித்தியாதி] இவை ஒருவர்க்கு வாராதபடி வேதார்த்தத்தை விசதிகரித்த றீதோபநிஷதாசார்யன் வர்த்திக்கிற கோயில். [மாத்ருமயில்] மாதென்று - மார்த்தவத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸுகுமாரமாய் தர்சனமாய் மயிலென்னுதல், பேடையையுற்ற மயிலென்னுதல். அவ்ஞான ஸத்வங்களைல்லாம் மிதுமையாய் வர்த்திக்குமென்கை. [போதுமீதமலையே] கொடியும் தண்டும் சூதும் இடையிடையிலே பூடிமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமலைதன்னை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்குமித்தனை. திருமலையைக்கிடும்மதுவே இவ் வாத்மாவைக்கு ப்ரயோஜகமாய்த் தலைக்கட்டுவது, அல்லாதவைகளைல்லாம் வர்த்தவ்ருத்திக் கெட்டுதல்.

பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல்*

மருளில்லனாகுருகல் வன்சடகோபன்*

தெருள்கோன்சச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்து*

அருளுடையவன்தான் அணைவிக்கும்பூடித்தே

(11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றனா, இத்திருவாய்மொழிதானே ஐம்மத்ததை முடித்து, அழகத்திருவடிகளிலே சேர்க்குமென்கிறார்.

[பொருளென்று தொடங்கி] - பலகால் வருஷடிக்க, வித்தமகாநின்றுமும், என்றேனுமொரு நாள் ப்ரயோஜநப்படுமென்று கருதி இந்த லோகத்தை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாண குணங்களிலே அநுநாநகந்தமில்லாத ஆழ்வாய், தகயிறகாபடிமும் கேட்டார்க்குத் தெளிவு மிறக்கும்படி அருளிச் செய்த ஆசிரித்திறும் இத்திருவாய்மொழி.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றா, இவ்வாறே ஸம்ஸாரத்தை முடித்து அழகர் திருவடிகளிலே சேர்க்கு மென்கிறார்.

[பொருள்இத்யாதி] - பண்ணின க்ருஷிகர் தப்பினாலும் சோம்பாதே க்ருஷிபண்ணும் கம்ஷகளைப் போலே; கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு அனாதத்தை விளைத்துக்கொள்ள, பின்னையும் கரணங்களைத் தந்த இகத்காரணபூதனுடைய கல்பண குணங்களிலே சேர்த்து. [மருள்இத்யாதி] - அஜ்ஞாநகந்த மில்லாதவராய், ஸர்வபிரகாரவிஷயமான திருக்கரிபை உடைய பரமோதாராரண ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. [தெருள்இத்யாதி] - கேட்டார்க்குத் தம்மிலும் தெளிவைப்பிறப்பிக்கும்படி அருளிச் செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடி ஈச்வரன், இவர்களுக்குத் தாம் அடியாக வந்தது. [அருளுடையவள்இத்யாதி] - அருளே திருபகமான அழகர்திருவடிகளிலே ஸம்ஸாரத்தை முடித்துச் சேர்க்கும்.

சுரு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றா, இத்திருவாய்மொழிதானே ஜன்மத்தைப் போக்கி அழகர்திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடு மென்கிறார்.

[பொருள் இத்யாதி] ப்ரபோஜநப்படுமென்று இந்த லோகங்களை உண்டாக்கினவனுடைய கல்பாணகுணவிஷயமாக அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது இது தான். இவற்றையுண்டாக்கிக் கரணங்களேபரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால், கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு சப்தாதி விஷயத்திலே ப்ரவணராய்க் கைகழியப்படுக்கால், “நம்மனைவு தப்பிற்றிறே” என்று நெகிழ்ந்து கைவாங்குகையன்றிக்கே, “ஓநாளைவாவொருநாளாகிலும் ப்ரயோஜநப்படாதோ?” என்று பலகாலும்உண்டாக்காற்றதும்; ஸர்வபுறமநிலமருளப் பெற்றவராகையாலே அவனுடைய குணவிஷயமாக மருளில்லாதவராயிற்று இவ்வாழ்வார். ப்ரபந்தமோவென்னில், [தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரம்] மருளுண்டாய்க் கழியவேண்டிற்று இவர்க்கு, இவருடைய ப்ரபந்தம் அபயஸித்ததார்க்கு முருளிலே அஜ்ஞாநதாளில்லை. கேட்டார்க்குத் தெளிவைப் பிறப்பிக்கும்படியாயிற்று அருளிச்செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடி ஈச்வரன், இவர்களுக்குத் தாம் அடியாக வந்தது. ப்ரபந்தந்தான் செய்வதென்? என்னில், [அருளுடை இத்யாதி] அருளையிட்டாயிற்று வந்துவை விழுப்பிப்பது. அருளையுடையவன் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். அதுசெய்யுமிடத்தில் [முடித்தே] ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை வாலையையோடே போக்கித் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். ஒரு ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பண்ணித்தந்துவிடுமன வன்றிக்கே, அர்த்தக்கரியாகாரியா யிருக்கும்.

முதற்பாட்டில் கடுகந் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயியுங்கோ னென்றார்; இரண்டாம் பாட்டில் திருமலையோடு ஸம்பந்தித்த பூதபதியை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில் அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையு மென்றார்; நானாம்பாட்டில் “திரிதந்தாலிலும்” என்றிற படியே திரிபலும் திருமலையை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; அஞ்சாம்பாட்டில் அத்தோடு சேர்ந்த புறமலையை ஆச்ரயியுங்கோ னென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் திருமலைக்குப்போம் மார்க்க சிந்தை பண்ண வமையுமென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அவ்வழியோடு சேர்ந்த திருமலையை ஆச்ரயிக்கச் சொன்னார்; எட்டாம்பாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்கும்பட ப்ராப்பமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்ய மென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் “திருமலையைத் தொழக்கடவோம்” என்றிற துணியிலே வேண்டு வதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயிக்கையே புகுவார்த்த மென்று தலைக்கட்டினார்; நிகமத்தில் இதுகற்றார்க்குப் பலம் அருளிச்செய்தார்.

முதல் திருவாய்மொழியாலே “மனியை வாளவர்கண்ணைத் தன்னதோரணியை” என்ற விலாஷணவிஷயமாகையாலே, பிரிந்தார் கண்ணாளுக்கலை இடப்பண்ணு மென்றார்; இரண்டாம் திருவாய்மொழியாலே - அவ்வோபாதி கூடினாலும் மதப்பிக்கு மென்றார்; மூன்றாம் திருவாய்மொழியாலே - கூடினவிஷயத்தான் பிரதியஸூகருப மென்றார்; நாலாந்திருவாய் மொழியாலே - அவ்விஷயத்துக்கு தேசிகரோடு அறுபலிக்கப் பெருமையாலே பேரநங்கத ராணர்; அஞ்சாந்திருவாய்மொழியாலே - தாம் ஆசைப்பட்டபடியே உத்தகைத்தபடி சொன்னார்; ஆறாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்இழவுக்கும் அவன் அதிசங்கையென்று மென்றார்; ஏழாம்

திருவாய்மொழியாலே - தம்முடைய லைப்பந்தி ஸம்பந்திகளையும் விஷயிகரித்தபடி சொன்னார்; எட்டாந்திருவாய்மொழியாலே - அவனுடைய மோகப்பரதத்துவத்தை அருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியாலே - பராபயிஷ்டம் பண்புடையார்; பத்தாந்திருவாய்மொழியாலே - நிஷ்கர்ஷித்த பராபயத்தை வபிக்கைக்குத் திருமகிவாழ்வாரை ஆசிரயிக்கச் சொன்னார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

புதி :

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

- வாயுந்திருமால் மறையலிற்* ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்கபுலம்புதலாய்*—ஆய
அறியா தவற்றோடு அணைந்தழுதமாறன்*
செறிவாரைநோக்குந் தினிந்து. 11
- நின்னரிதாமாறன் திருமால்பரத் துவததை*
நண்ணியவதாரத்தே நன்குரைத்த*—வண்ணமறிந்து
அற்றார்களையார் அவரடிக்கேயாங்கவர்பால்*
உற்றாரை மேலிடா தூன். 12
- ஊனமறவேவந்து உன்கலந்தமாலினிமை
யானது* அனுபவித்தற்காந்துணையா*—வாலில்
அடியார்குழாங்கூட ஆசையற்றமாறன்*
அடியாரூடன் நெஞ்சேயாடு. 13
- ஆடிமழிவாரில் அடியார்குழாங்கூடன்*
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனல்*—வாடியிக
அன்புற்றார் தம்மலைமை ஆயத்துரைக்கமோகித்து*
துன்புற்றான் மாறணத்தோ. 14
- அந்தாமத்தன்பால் அடியார்களோடிதவான்*
வந்தாரத்தான்கலந்த வண்ணமயினால்*—சந்தாபந்
நீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கேநெஞ்சமே*
வாய்ந்தவன்னை நடுந் துமலை. 15
- வைகுத்தன்வந்து கலந்ததற்பின்வாழ்மாறன்*
செய்யின் மறைச்சியத்தைச் சிந்தித்து*—நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டு உள்ளைத்தானவெனென்றரைக்க*
வன்மைமடைத்தவன் கேசவன். 16
- கேசவனுலென்தமர்கள் மேழமெலெழபிரம்புழம்*
தேசவாட்டாரென்று சிறந்துரைத்த*—விசுபுகழ்
மாறன் மலையடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்கு*
ஆறென்றுவெஞ்சேயணை. 17
- அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆவளருட்காளாம்*
குணத்தனையேகொண்டுலகைக்கூட*—தினாவ்மிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன்மலையடியே*
விசுபுகழெம்மா வீடு. 18
- எம்மாவீடும்வேண்டா என்னைக்குன்தாளினையே*
அம்மாவமைமுமெனவாய்ந்துரைத்த*—நம்முடைய
வாழ்முதலாம்மாறன் மலர்த்தானிணைகுடி*
மேன்மையற்று நெஞ்சேனெள். 19
- *தினரொளிகேள் மேழரைத்தபெறுவிடைக்க*
வனரொளியால்சொல்லுமலைக்கே*—தனவறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் கீடுபுகழ்மாறன் தான்*
முன்செய்துதுவோமெம்முடி. 20